

UKŁAD O WSPÓŁPRACY PATENTOWEJ
sporządzony w Waszyngtonie
dnia 19 czerwca 1970 r.,
poprawiony dnia 2 października 1979 r. i zmieniony dnia 3 lutego 1984 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 czerwca 1970 r. został sporządzony w Waszyngtonie Układ o współpracy patentowej, poprawiony dnia 2 października 1979 r. i zmieniony dnia 3 lutego 1984 r. Po zaznajomieniu się z powyższym układem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tego układu, oświadczając na podstawie artykułu 64 ustępu 2 punktów a) i) oraz a) ii) układu, że:
- nie będzie związana postanowieniami artykułu 39 ustępu 1 układu w odniesieniu do dostarczania kopii zgłoszenia międzynarodowego i jego tłumaczenia,
- zobowiązanie do odroczenia postępowania krajowego, przewidziane w artykule 40 układu, nie będzie uniemożliwiało publikacji zgłoszenia międzynarodowego lub jego tłumaczenia przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej albo za pośrednictwem tego urzędu,
- układ ten będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej. Dano w Warszawie dnia 31 sierpnia 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: W. Jaruzelski
L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Makarczyk
(Tekst układu zawiera załącznik do niniejszego numeru)

UKŁAD
O WSPÓŁPRACY PATENTOWEJ,
sporządzony w Waszyngtonie dnia 19 czerwca 1970 r.,
poprawiony dnia 2 października 1979 r. i zmieniony dnia 3 lutego 1984 r.

Przekład

UKŁAD O WSPÓŁPRACY PATENTOWEJ

Umawiające się Państwa,
pragnąc przyczynić się do postępu nauki i techniki,
pragnąc ulepszyć ochronę prawną wynalazków,
dążąc do uproszczenia i obniżenia kosztów uzyskiwania ochrony wynalazków, gdy o ochronę występuje się w więcej niż jednym państwie,
dążąc do ułatwienia i przyspieszenia powszechnego dostępu do informacji technicznej zawartej w dokumentach opisujących nowe wynalazki,
pragnąc poprzeć i przyspieszyć postęp gospodarczy krajów rozwijających się środkami zmierzającymi do zwiększenia skuteczności ich narodowych lub regionalnych systemów prawnych, ustanowionych w celu ochrony wynalazków przez zapewnienie łatwo dostępnej informacji o rozwiązaniach technicznych, odpowiadających szczególnym potrzebom tych krajów, i przez ułatwienie dostępności do stale rozwijającej się nowoczesnej techniki,
przekonane, że współpraca między narodami wielce ułatwi osiągnięcie tych celów,
zawarły niniejszy układ.

POSTANOWIENIA WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1.

Ustanowienie Związku

1. Państwa-Strony niniejszego układu (zwane dalej „*Umawiającymi się Państwami*”) tworzą związek dla współpracy w dziedzinie wnoszenia i badania zgłoszeń o ochronę wynalazków oraz dla świadczenia specjalnych usług technicznych. Związek otrzymuje nazwę Międzynarodowego Związku Współpracy Patentowej.

2. Żadne z postanowień niniejszego układu nie może być rozumiane jako ograniczające prawa, które z tytułu przynależności danego państwa do Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej przysługują obywatelowi Państwa - Strony tej konwencji lub osobie mającej w nim miejsce zamieszkania.

Artykuł 2.

Definicje

W rozumieniu niniejszego układu i regulaminu, jeżeli wyraźnie nie określono inaczej:

- i) „*zgłoszenie*” oznacza zgłoszenie wynalazku do ochrony; określenie „*zgłoszenie*” odnosi się do zgłoszeń wniesionych w celu uzyskania patentów na wynalazki, świadectw autorskich, świadectw użyteczności, praw rejestracji wzorów użytkowych, patentów dodatkowych lub świadectw dodatkowych, świadectw autorskich dodatkowych i świadectw użyteczności dodatkowych;
- ii) określenie „*patent*” odnosi się do patentów na wynalazki, świadectw autorskich, świadectw użyteczności, wzorów użytkowych, patentów dodatkowych lub świadectw dodatkowych, świadectw autorskich dodatkowych i świadectw użyteczności dodatkowych;
- iii) „*patent krajowy*” oznacza patent udzielony przez organ krajowy;
- iv) „*patent regionalny*” oznacza patent udzielony przez krajowy lub międzyrządowy organ mający prawo udzielania patentów obowiązujących w więcej niż jednym państwie;
- v) „*zgłoszenie regionalne*” oznacza zgłoszenie wniesione w celu uzyskania patentu regionalnego;
- vi) określenie „*zgłoszenie krajowe*” odnosi się do zgłoszeń wniesionych w celu uzyskania patentów krajowych lub regionalnych, które nie są zgłoszeniami wniesionymi w ramach niniejszego układu;
- vii) „*zgłoszenie międzynarodowe*” oznacza zgłoszenie wniesione zgodnie z niniejszym układem;
- viii) określenie „*zgłoszenie*” odnosi się do zgłoszeń międzynarodowych i zgłoszeń krajowych;
- ix) określenie „*patent*” odnosi się do patentów krajowych i patentów regionalnych;
- x) określenie „*prawo krajowe*” odnosi się do prawa krajowego Umawiającego się Państwa albo też, jeśli chodzi o zgłoszenie regionalne lub patent regionalny, do układu przewidującego wnoszenie zgłoszeń regionalnych lub udzielanie patentów regionalnych;
- xi) „*data pierwszeństwa*” przy obliczaniu terminów oznacza:
 - a) jeżeli zgłoszenie międzynarodowe zawiera zastrzeżenie prawa pierwszeństwa zgodnie z artykułem 8 - datę wniesienia zgłoszenia, z którego zastrzega się prawo pierwszeństwa;
 - b) jeżeli zgłoszenie międzynarodowe zawiera więcej niż jedno zastrzeżenie prawa pierwszeństwa zgodnie z artykułem 8 - datę wniesienia najwcześniejszego zgłoszenia, z którego zastrzega się prawo pierwszeństwa;
 - c) jeżeli zgłoszenie międzynarodowe nie zawiera zastrzeżenia prawa pierwszeństwa zgodnie z artykułem 8 - datę wniesienia tego zgłoszenia międzynarodowego;
- xii) „*urząd krajowy*” oznacza organ rządowy Umawiającego się państwa, uprawniony do udzielania patentów; określenie „*urząd krajowy*” odnosi się także do każdego organu międzyrządowego, uprawnionego przez więcej niż jedno państwo do udzielania patentów regionalnych, lecz pod warunkiem, że co najmniej jedno z tych Państw jest Umawiającym się Państwem i że Państwa te upoważniły ów organ do przyjęcia obowiązków i wykonywania uprawnień, które niniejszy układ i regulamin przewidują dla urzędów krajowych;

- xiii) „*urząd wyznaczony*” oznacza krajowy urząd Państwa wyznaczonego przez zgłaszającego, zgodnie z rozdziałem I niniejszego układu, lub urząd działający na rzecz tak wyznaczonego Państwa;
- xiv) „*urząd wybrany*” oznacza krajowy urząd Państwa wybranego przez zgłaszającego, zgodnie z rozdziałem II niniejszego układu, lub urząd działający na rzecz tak wybranego Państwa;
- xv) „*urząd przyjmujący*” oznacza urząd krajowy lub organizację międzyrządową, do której wnoszone jest zgłoszenie międzynarodowe;
- xvi) „*Związek*” oznacza Międzynarodowy Związek Współpracy Patentowej;
- xvii) „*Zgromadzenie*” oznacza Zgromadzenie Związku;
- xviii) „*Organizacja*” oznacza Światową Organizację Własności Intelektualnej;
- xix) „*Międzynarodowe Biuro*” oznacza Międzynarodowe Biuro Organizacji, tak zaś długo, jak one istnieją - oznacza Zjednoczone Międzynarodowe Biura Ochrony Własności Intelektualnej (BIRPI);
- xx) „*Dyrektor Generalny*” oznacza Dyrektora Generalnego Organizacji, tak zaś długo, jak istnieją BIRPI - oznacza Dyrektora BIRPI.

Rozdział I

MIĘDZYNARODOWE ZGŁOSZENIE I MIĘDZYNARODOWE POSZUKIWANIE

Artykuł 3.

Międzynarodowe zgłoszenie

1. Zgłoszenia o uzyskanie ochrony wynalazków w którymkolwiek Umawiającym się Państwie mogą być wnoszone jako zgłoszenia międzynarodowe, zgodnie z niniejszym układem.
2. Zgłoszenie międzynarodowe zawiera, jak to określono w niniejszym układzie i w regulaminie, podanie, opis, jedno lub więcej zastrzeżeń, jeden lub więcej rysunków (jeśli są wymagane) oraz skrót.
3. Skrót służy jedynie celom informacji technicznej i nie może służyć żadnym innym celom, w szczególności zaś nie może służyć wykładni zakresu żądanej ochrony.
4. Zgłoszenie międzynarodowe:
 - i) powinno być sporządzone w przewidzianym języku;
 - ii) powinno spełniać przewidziane wymagania co do formy zewnętrznej;
 - iii) powinno spełniać przewidziane wymagania co do jednolitości wynalazku;
 - iv) podlega przewidzianym opłatom.

Artykuł 4.

Podanie

1. Podanie powinno zawierać:
 - i) wniosek o postępowanie z międzynarodowym zgłoszeniem, zgodnie z niniejszym układem;
 - ii) wyznaczenie Umawiającego się Państwa lub Państw, w których zgłaszający ubiega się o ochronę wynalazku na podstawie zgłoszenia międzynarodowego („*Państwa wyznaczone*”); jeżeli możliwe jest uzyskanie patentu regionalnego, obowiązującego na obszarze danego wyznaczonego Państwa, a zgłaszający woli ubiegać się o patent regionalny niż o patent krajowy, to powinno to być wyraźnie stwierdzone w podaniu; jeżeli zgodnie z porozumieniem dotyczącym patentów regionalnych zgłaszający nie może ograniczyć swego zgłoszenia do niektórych tylko spośród Państw-Stron wspomnianego porozumienia, to wyznaczenie jednego z tych państw wraz z oświadczeniem, że zgłaszający ubiega się o patent regionalny, uważa się za wyznaczenie wszystkich Państw-Stron wspomnianego porozumienia; jeżeli zgodnie z krajowym prawem wyznaczonego Państwa wyznaczenie tego Państwa ma skutek zgłoszenia wniesionego w celu uzyskania patentu regionalnego, to wyznaczenie tego Państwa będzie uważane za oświadczenie, iż zgłaszający ubiega się o patent regionalny;
 - iii) nazwisko lub nazwę oraz inne przewidziane dane dotyczące zgłaszającego i przedstawiciela (jeżeli przedstawiciel został wyznaczony);

- iv) tytuł wynalazku;
- v) nazwisko i inne przewidziane dane dotyczące wynalazcy, jeśli krajowe prawo co najmniej jednego z wyznaczonych Państw wymaga, aby dane te były podane z chwilą wniesienia zgłoszenia krajowego. W innym przypadku dane te mogą być umieszczone w podaniu albo zawarte w osobnym zawiadomieniu przekazanym każdemu z tych wyznaczonych urzędów, których prawo krajowe wymaga wprawdzie dostarczania tych danych, lecz dopuszcza ich dostarczenie po wniesieniu krajowego zgłoszenia.
2. Każde wyznaczenie wymaga wniesienia przewidzianej opłaty w ustalonym terminie.
3. Z wyjątkiem przypadków gdy zgłaszający ubiega się o którykolwiek z innych rodzajów ochrony określonych w artykule 43, wyznaczenie oznacza, że żadaną ochronę stanowić ma patent udzielony przez wyznaczone Państwo lub patent rozciągający się na terytorium wyznaczonego Państwa. Dla celów niniejszego ustępu nie stosuje się artykułu 2 punktu ii).
4. Niewskazanie w podaniu nazwiska i innych przewidzianych danych dotyczących wynalazcy nie ma skutków w żadnym wyznaczonym Państwie, którego krajowe prawo wprawdzie wymaga dostarczenia wspomnianych danych, lecz dopuszcza ich dostarczenie po wniesieniu krajowego zgłoszenia. Niewskazanie wspomnianych danych w osobnym zawiadomieniu nie ma skutków w wyznaczonym Państwie, którego krajowe prawo nie wymaga dostarczenia tych danych.

Artykuł 5.

Opis

Opis powinien ujawniać wynalazek w sposób na tyle jasny i wyczerpujący, aby wynalazek mógł być wykonany przez specjalistę.

Artykuł 6.

Zastrzeżenia

Zastrzeżenie lub zastrzeżenia powinny określać przedmiot żądanej ochrony. Zastrzeżenia powinny być jasne i zwarte. Powinny być w całości poparte opisem.

Artykuł 7.

Rysunki

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2 punktu (ii), rysunki są wymagane, gdy są niezbędne do zrozumienia wynalazku.
2. Jeżeli rodzaj wynalazku pozwala na jego zilustrowanie rysunkami, lecz rysunki nie są niezbędne do zrozumienia wynalazku, to:
- i) zgłaszający może włączyć rysunki do zgłoszenia międzynarodowego,
- ii) każdy wyznaczony urząd może żądać, aby zgłaszający dostarczył rysunki w przewidzianym terminie.

Artykuł 8.

Zastrzeżenie pierwszeństwa

1. Zgłoszenie międzynarodowe może, zgodnie z regulaminem, zawierać oświadczenie zastrzegające pierwszeństwo z jednego lub więcej wcześniejszych zgłoszeń wniesionych w Państwie będącym stroną Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej lub wniesionych dla takiego Państwa.
- 2.
- a) Z zastrzeżeniem postanowień punktu b), warunki i skutki zastrzeżenia prawa pierwszeństwa złożonego na podstawie ustępu 1 będą takie, jakie przewidziano w artykule 4 Aktu sztokholmskiego Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej.
- b) Zgłoszenie międzynarodowe, dla którego zastrzega się pierwszeństwo z jednego lub więcej wcześniejszych zgłoszeń wniesionych w Umawiającym się Państwie lub dla Umawiającego się Państwa, może zawierać wyznaczenie tego Państwa. Jeżeli w zgłoszeniu międzynarodowym zastrzega się pierwszeństwo z jednego lub więcej zgłoszeń krajowych, wniesionych w wyznaczonym Państwie lub dla wyznaczonego Państwa, albo też gdy

zastrzega się pierwszeństwo ze zgłoszenia międzynarodowego, w którym wyznaczone zostało tylko jedno Państwo, to warunki i skutki zastrzeżenia pierwszeństwa w tym Państwie reguluje prawo krajowe tego Państwa.

Artykuł 9.

Zgłaszający

1. Każda osoba, która ma miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie lub jest jego obywatelem, może wnieść zgłoszenie międzynarodowe.
2. Zgromadzenie może zezwolić na wnoszenie zgłoszeń międzynarodowych osobom mającym miejsce zamieszkania w Państwie lub będącym obywatelami Państwa, które jest stroną Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, a nie jest stroną niniejszego układu.
3. Pojęcia miejsca zamieszkania i obywatelstwa oraz stosowanie tych pojęć, w przypadkach gdy występuje więcej niż jeden zgłaszający lub gdy zgłaszający nie są ci sami dla wszystkich wyznaczonych Państw, określa regulamin.

Artykuł 10.

Urząd przyjmujący

Zgłoszenie międzynarodowe wnosi się do przewidzianego urzędu przyjmującego, który sprawdza je i postępuje z nim dalej w sposób określony w niniejszym układzie i regulaminie.

Artykuł 11.

Data wniesienia i skutki zgłoszenia międzynarodowego

1. Urząd przyjmujący uznaje za międzynarodową datę wniesienia datę otrzymania zgłoszenia międzynarodowego, pod warunkiem że urząd ten stwierdził, iż w chwili otrzymania zgłoszenia:
 - i) zgłaszający nie jest pozbawiony, z powodu miejsca zamieszkania lub obywatelstwa, prawa do wniesienia zgłoszenia międzynarodowego do tego urzędu przyjmującego,
 - ii) zgłoszenie międzynarodowe jest sporządzone w przewidzianym języku,
 - iii) międzynarodowe zgłoszenie zawiera co najmniej:
 - a) oświadczenie, że zamiarem zgłaszającego było wniesienie zgłoszenia międzynarodowego,
 - b) wyznaczenie co najmniej jednego Umawiającego się Państwa,
 - c) nazwisko lub nazwę zgłaszającego, tak jak to przewidziano,
 - d) część, która zewnętrznie wygląda jak opis,
 - e) część, która zewnętrznie wygląda jak zastrzeżenie lub zastrzeżenia.
2.
 - a) Jeżeli urząd przyjmujący stwierdził, że zgłoszenie międzynarodowe nie spełnia w chwili jego otrzymania przez urząd wymagań wymienionych w ustępie 1, to wzywa on zgłaszającego, zgodnie z regulaminem, do wniesienia wymaganych poprawek.
 - b) Jeżeli zgłaszający wykonał to polecenie zgodnie z regulaminem, to urząd przyjmujący uznaje za międzynarodową datę wniesienia zgłoszenia datę otrzymania wymaganych poprawek.
3. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 64 ustęp 4, każde zgłoszenie międzynarodowe spełniające wymagania wymienione w punktach od i) do iii) ustępu 1 i korzystające z przyznanej międzynarodowej daty zgłoszenia ma skutek zwykłego krajowego zgłoszenia w każdym z wyznaczonych Państw, a międzynarodową datę wniesienia tego zgłoszenia uważa się za faktyczną datę zgłoszenia w każdym z wyznaczonych Państw.
4. Każde zgłoszenie międzynarodowe spełniające wymagania wymienione w punktach od i) do iii) ustępu 1 jest równorzędne ze zwykłym zgłoszeniem krajowym w rozumieniu Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej.

Artykuł 12.

Przekazanie międzynarodowego zgłoszenia do Międzynarodowego Biura i do Międzynarodowego Organu Poszukiwań

1. Urząd przyjmujący zatrzymuje jeden egzemplarz zgłoszenia międzynarodowego („egzemplarz dla urzędu przyjmującego”); jeden egzemplarz („egzemplarz rejestracyjny”) zostaje przekazany do Międzynarodowego Biura; następny egzemplarz („egzemplarz do celów poszukiwań”) zostaje przekazany do Międzynarodowego Organu Poszukiwań, o którym mowa w artykule 16; procedurę określa regulamin.
2. Egzemplarz rejestracyjny uważa się za wierną kopię zgłoszenia międzynarodowego.
3. Jeżeli Międzynarodowe Biuro nie otrzyma egzemplarza rejestracyjnego w przewidzianym terminie, zgłoszenie międzynarodowe uważa się za wycofane.

Artykuł 13.

Udostępnienie kopii zgłoszenia międzynarodowego dla wyznaczonych urzędów

1. Wyznaczony urząd może zażądać od Międzynarodowego Biura przekazania kopii zgłoszenia międzynarodowego przed zawiadomieniem przewidzianym w artykule 20, a Międzynarodowe Biuro przekaże tę kopię wyznaczonemu urzędowi w możliwie najkrótszym terminie, lecz po upływie roku od daty pierwszeństwa.
2.
 - a) Zgłaszający może w każdym czasie przekazać kopię swojego zgłoszenia międzynarodowego każdemu wyznaczonemu urzędowi.
 - b) Zgłaszający może, w każdym czasie, zażądać od Międzynarodowego Biura, aby przekażało kopię jego zgłoszenia międzynarodowego każdemu wyznaczonemu urzędowi, a Międzynarodowe Biuro, możliwie najszybciej, przekaże tę kopię wyznaczonemu urzędowi.
 - c) Każdy urząd krajowy może zawiadomić Międzynarodowe Biuro, że nie życzy sobie otrzymywania kopii w trybie przewidzianym w punkcie b); w tym przypadku punkt ten nie ma zastosowania w odniesieniu do tego urzędu.

Artykuł 14.

Niektóre usterki w zgłoszeniu międzynarodowym

1.
 - a) Urząd przyjmujący sprawdza, czy zgłoszenie międzynarodowe nie zawiera takich usterek, jak:
 - i) brak podpisu zgodnego z wymogami regulaminu,
 - ii) brak przewidzianych danych dotyczących zgłaszającego,
 - iii) brak tytułu wynalazku,
 - iv) brak skrótów,
 - v) niezgodność z ustalonymi w regulaminie wymogami co do zewnętrznej formy,
 - b) Jeżeli urząd przyjmujący stwierdza jakąkolwiek ze wskazanych wyżej usterek, wzywa zgłaszającego do poprawienia zgłoszenia międzynarodowego w przewidzianym terminie; w razie niedotrzymania tego terminu, zgłoszenie uważa się za wycofane i stwierdza to urząd przyjmujący.
2. Jeżeli ogłoszenie międzynarodowe powołuje się na rysunki, których w rzeczywistości nie załączono do zgłoszenia, urząd przyjmujący zawiadamia o tym zgłaszającego, który może dostarczyć je w wyznaczonym terminie, i gdy to uczyni, za datę wniesienia zgłoszenia międzynarodowego uważa się datę wpływu brakujących rysunków do urzędu przyjmującego. W przeciwnym razie powołanie się na rysunki w zgłoszeniu uważa się za niebyłe.
3.
 - a) Jeżeli urząd przyjmujący stwierdza, że w przewidzianych terminach nie zostały wniesione opłaty określone w artykule 3 ustępie 4 punkcie iv) lub nie została wniesiona żadna z określonych w artykule 4 ustępie 2 opłat na rzecz żadnego z wyznaczonych Państw, to zgłoszenie międzynarodowe uważa się za wycofane i stwierdza to urząd przyjmujący.
 - b) Jeżeli urząd przyjmujący stwierdza, że opłata określona w artykule 4 ustępie 2 została wniesiona w przewidzianym terminie w odniesieniu do jednego lub więcej wyznaczonych Państw (lecz nie w odniesieniu do wszystkich), to wyznaczenie tych Państw, w odniesieniu do

których opłat nie wniesiono w przewidzianym terminie, uważa się za wycofane i stwierdza to urząd przyjmujący.

4. Jeżeli po przyznaniu międzynarodowemu zgłoszeniu międzynarodowej daty wniesienia urząd przyjmujący stwierdza w przewidzianym terminie, że w dacie wniesienia zgłoszenia nie zostało spełnione którekolwiek z wymagań wyszczególnionych w punktach od i) do iii) artykułu 11 ustępu w 1, to zgłoszenie uważa się za wycofane i stwierdza to urząd w przyjmujący.

Artykuł 15.

Międzynarodowe poszukiwanie

1. Każde zgłoszenie międzynarodowe poddaje się międzynarodowemu poszukiwaniu,
2. Celem międzynarodowego poszukiwania jest ujawnienie wcześniejszego stanu techniki.
3. Międzynarodowe poszukiwanie prowadzi się na podstawie zastrzeżeń, z należyty uwzględnieniem opisu i rysunków (jeśli są).
4. Międzynarodowy Organ Poszukiwań, o którym mowa w artykule 16, dąży do ujawnienia tak dużej części wcześniejszego stanu techniki, jak na to pozwalają możliwości, a w każdym przypadku organ ten przegląda dokumentację określoną w regulaminie.
- 5.

- a) Jeżeli krajowe prawo Umawiającego się Państwa na to pozwala, zgłaszający, który wniósł krajowe zgłoszenie do urzędu krajowego tego Państwa lub do urzędu działającego na rzecz tego Państwa, może z zachowaniem postanowień prawa krajowego zażądać, aby jego zgłoszenie zostało poddane poszukiwaniu podobnemu do poszukiwania międzynarodowego („poszukiwanie typu międzynarodowego”).
- b) Jeżeli krajowe prawo Umawiającego się Państwa na to pozwala, urząd krajowy tego Państwa lub urząd działający na rzecz tego Państwa może poddać poszukiwaniu typu międzynarodowego każde zgłoszenie krajowe wniesione do tego urzędu.
- c) Poszukiwanie typu międzynarodowego prowadzi ten spośród wymienionych w artykule 16 Międzynarodowych Organów Poszukiwań, który byłby właściwy do prowadzenia międzynarodowego poszukiwania, gdyby wspomniane krajowe zgłoszenie było zgłoszeniem międzynarodowym i zostało wniesione do urzędu określonego w punktach a) i b). Jeżeli Międzynarodowy Organ Poszukiwań uważa, że nie jest w stanie pracować w języku, w którym sporządzone jest zgłoszenie krajowe, poszukiwanie typu międzynarodowego prowadzi się na podstawie tłumaczenia, przygotowanego przez zgłaszającego, na język przewidziany dla zgłoszeń międzynarodowych i przyjęty dla zgłoszeń międzynarodowych przez dany Międzynarodowy Organ Poszukiwań. Zgłoszenie krajowe i jego tłumaczenie, jeśli tłumaczenie jest potrzebne, powinno być przedstawione w formie przewidzianej dla zgłoszeń międzynarodowych.

Artykuł 16.

Międzynarodowy Organ Poszukiwań

1. Międzynarodowe poszukiwanie prowadzi Międzynarodowy Organ Poszukiwań, którym może być urząd krajowy lub organizacja międzyrządowa, taka jak Międzynarodowy Instytut Patentowy, których zadania obejmują przygotowanie sprawozdań dokumentacyjnych o wcześniejszym stanie techniki w odniesieniu do wynalazków będących przedmiotem zgłoszeń,
2. Jeżeli w oczekiwaniu na ustanowienie jednego tylko Międzynarodowego Organu Poszukiwań działa kilka Międzynarodowych Organów Poszukiwań, to każdy urząd przyjmujący wskaże, zgodnie z postanowieniami stosowanej umowy określonej w ustępie 3 punkcie b), Międzynarodowy Organ lub organy właściwe do prowadzenia poszukiwań dla zgłoszeń międzynarodowych wniesionych do tego urzędu.
- 3.

- a) Międzynarodowe Organy Poszukiwań wyznacza Zgromadzenie. Na Międzynarodowy Organ Poszukiwań może być wyznaczony każdy urząd krajowy i każda organizacja międzyrządowa, spełniające wymagania określone w punkcie c).
- b) Wyznaczenie jest uwarunkowane zgodą urzędu krajowego lub organizacji międzyrządowej i zawarciem zatwierdzonej przez Zgromadzenie umowy pomiędzy danym urzędem lub organizacją a Międzynarodowym Biurem. Umowa określa prawa i obowiązki stron, w szczególności oficjalne zobowiązanie danego urzędu lub organizacji do stosowania i przestrzegania wszystkich ogólnych zasad międzynarodowego poszukiwania.
- c) Regulamin określa minimum wymogów, które każdy urząd lub organizacja muszą spełniać, zwłaszcza co do stanu liczbowego personelu i dokumentacji, zanim zostaną wyznaczone, i którym muszą stale odpowiadać, aby mogły nimi pozostawać.
- d) Wyznaczenie dokonane jest na ściśle określony czas i może być przedłużone na dalsze okresy.
- e) Zanim Zgromadzenie podejmie decyzję o wyznaczeniu urzędu krajowego lub organizacji międzyrządowej, czy o przedłużeniu ich wyznaczenia, albo zanim dopuści do wygaśnięcia tego wyznaczenia, Zgromadzenie wysłuchuje stanowiska zainteresowanego urzędu lub organizacji, a jeśli został już powołany Komitet Współpracy Technicznej określony w artykule 56, zasięga jego rady.

Artykuł 17.

Procedura przed Międzynarodowym Organem Poszukiwań

1. Procedurę przed Międzynarodowym Organem Poszukiwań regulują postanowienia niniejszego układu, regulamin i umowa, którą na podstawie niniejszego układu i regulaminu zawiera Międzynarodowe Biuro z tym organem.

2.

- a) Jeżeli Międzynarodowy Organ Poszukiwań uznaje, że:
 - i) międzynarodowe zgłoszenie dotyczy sprawy, w przypadku której Międzynarodowy Organ Poszukiwań nie jest, zgodnie z regulaminem, zobowiązany do przeprowadzania poszukiwań i organ ten zdecyduje, że w danym przypadku nie przeprowadzi poszukiwania, albo że
 - ii) opis, zastrzeżenia lub rysunki tak dalece nie spełniają przewidzianych wymagań, iż nie można przeprowadzić skutecznego poszukiwania,to wspomniany organ to oświadcza i zawiadamia zgłaszającego oraz Międzynarodowe Biuro, że nie będzie wydane sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania.
- b) Jeżeli istnienie jakiegokolwiek okoliczności określonej w punkcie a) zostało stwierdzone tylko w odniesieniu do niektórych zastrzeżeń, sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania zawiera odpowiednią adnotację odnoszącą się do tych zastrzeżeń, natomiast w odniesieniu do pozostałych zastrzeżeń sporządza się sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania zgodnie z artykułem 18.

3.

- a) Jeżeli Międzynarodowy Organ Poszukiwań uznaje, że zgłoszenie międzynarodowe nie spełnia wymogu jednolitości wynalazku, zgodnie z określeniem zawartym w regulaminie, wzywa on zgłaszającego do wniesienia dodatkowych opłat. Międzynarodowy Organ Poszukiwań sporządza sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania w odniesieniu do tych części międzynarodowego zgłoszenia, które odnoszą się do wynalazku wymienionego w zastrzeżeniach jako pierwszy (wynalazek główny), a jeżeli wymagane opłaty dodatkowe wniesiono w przewidzianym terminie, organ ten wydaje sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania w odniesieniu do części międzynarodowego zgłoszenia, odnoszących się do wynalazków, za które wniesiono dodatkowe opłaty.
- b) Prawo krajowe wyznaczonego Państwa może stanowić, że w przypadku gdy zgłaszający nie wniósł wszystkich opłat dodatkowych, a urząd krajowy tego Państwa uznaje za słuszne wezwanie Międzynarodowego Organu Poszukiwań określone w punkcie a), wtedy części

międzynarodowego zgłoszenia, w stosunku do których, w następstwie braku opłat dodatkowych, nie przeprowadzono poszukiwania, uważa się za wycofane w odniesieniu do danego Państwa, chyba że zgłaszający wniesie do urzędu krajowego tego Państwa specjalną opłatę.

Artykuł 18.

Sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania

1. Sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania sporządza się w przewidzianym terminie i w przewidzianej formie.
2. Sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania, niezwłocznie po sporządzeniu, jest przekazywane przez Międzynarodowy Organ Poszukiwań zgłaszającemu i do Międzynarodowego Biura.
3. Sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania lub oświadczenie, o którym mowa w artykule 17 ustępie 2, zostaje przetłumaczone, zgodnie z regulaminem. Międzynarodowe Biuro dokonuje tłumaczeń lub ponosi za nie odpowiedzialność.

Artykuł 19.

Poprawienie zastrzeżeń przed Międzynarodowym Biurem

1. Zgłaszający, po otrzymaniu sprawozdania z międzynarodowego poszukiwania, ma prawo do jednorazowego poprawienia zastrzeżeń zgłoszenia międzynarodowego przez wniesienie poprawek do Międzynarodowego Biura w przewidzianym terminie. W tym samym czasie może on wnieść, zgodnie z regulaminem, związane oświadczenie wyjaśniające poprawki wskazujące na wpływ, jaki te poprawki mogą mieć na opis i rysunki.
2. Poprawki nie mogą wykraczać poza zakres ujawnienia zawartego w dokonanym zgłoszeniu międzynarodowym.
3. Jeżeli prawo wyznaczonego Państwa pozwala, aby poprawki wykraczały poza zakres wspomnianego ujawnienia, niedopełnienie postanowienia ustępu 2 nie wywiera skutków w tym Państwie.

Artykuł 20.

Zawiadamianie wyznaczonych urzędów

1.
 - a) Zgłoszenie międzynarodowe, wraz ze sprawozdaniem z międzynarodowego poszukiwania (zawierającym jakiegokolwiek adnotacje, o których mowa w artykule 17 ustępie 2 punkcie b), lub z oświadczeniem, o którym mowa w artykule 17 ustępie 2 punkcie a), podaje się do wiadomości, w trybie ustalonym regulaminem, każdemu wyznaczonemu urzędowi, chyba że dany wyznaczony urząd zrezygnował w całości lub w części z tego wymogu.
 - b) Zawiadomienie to zawiera tłumaczenie (jak przewidziano) wspomnianego sprawozdania lub oświadczenia.
2. Jeżeli zastrzeżenia zostały poprawione w trybie artykułu 19 ustępu 1, zawiadomienie zawiera także pełny tekst zastrzeżeń pierwotnie wniesionych i zastrzeżeń poprawionych albo pełny tekst zastrzeżeń pierwotnie wniesionych i wyszczególnienie poprawek, a jeżeli złożone zostało oświadczenie, o którym mowa w artykule 19 ustępie 1, zawiera i to oświadczenie.
3. Na życzenie wyznaczonego urzędu lub zgłaszającego Międzynarodowy Organ Poszukiwań przesyła temu urzędowi lub odpowiednio zgłaszającemu, z zachowaniem postanowień regulaminu, kopie dokumentów wymienionych w sprawozdaniu z międzynarodowego poszukiwania.

Artykuł 21.

Międzynarodowa publikacja

1. Międzynarodowe Biuro publikuje międzynarodowe zgłoszenia.
 - a) Międzynarodowa publikacja zgłoszenia międzynarodowego następuje niezwłocznie po upływie osiemnastu miesięcy od daty pierwszeństwa tego zgłoszenia, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w punkcie b) i w artykule 64 ustępie 3.

- b) Zgłaszający może zażądać od Międzynarodowego Biura opublikowania tego zgłoszenia międzynarodowego w każdym czasie przed upływem terminu określonego w punkcie a). Międzynarodowe Biuro postąpi stosownie do zasad ustalonych w regulaminie.
3. Sprawozdanie z międzynarodowego poszukiwania lub oświadczenie, o którym mowa w artykule 17 ustępie 2 punkcie a), publikuje się zgodnie z postanowieniami regulaminu.
 4. Język i forma międzynarodowej publikacji oraz inne szczegóły określone są w regulaminie.
 5. Nie dokonuje się międzynarodowej publikacji, jeżeli przed zakończeniem przygotowań technicznych do publikacji zgłoszenie międzynarodowe zostało wycofane lub zostało uznane za wycofane.
 6. Jeżeli zgłoszenie międzynarodowe zawiera wyrażenia lub rysunki, które zdaniem Międzynarodowego Biura są niezgodne z moralnością lub porządkiem publicznym, albo jeżeli zdaniem tego Biura zgłoszenie międzynarodowe zawiera uwłaczające oświadczenia, jak określono w regulaminie, może ono opuścić te wyrażenia, rysunki i oświadczenia w swoich publikacjach, podając miejsce i liczbę opuszczonych wyrazów lub rysunków, a dostarczając na żądanie pojedyncze kopie opuszczonych fragmentów.

Artykuł 22.

Kopie, tłumaczenia i opłaty dla wyznaczonych urzędów

1. Zgłaszający, nie później niż z upływem dwudziestu miesięcy od daty pierwszeństwa, dostarcza każdemu wyznaczonemu urzędowi kopię zgłoszenia międzynarodowego (chyba że nastąpiło już zawiadomienie zgodnie z artykułem 20) i jego tłumaczenie (jak przewidziano) oraz wnosi krajową opłatę (jeśli jest wymagana). Jeżeli krajowe prawo wyznaczonego Państwa wymaga podania nazwiska i innych przewidzianych danych dotyczących wynalazcy, lecz dopuszcza podanie tych danych po wniesieniu krajowego zgłoszenia, zgłaszający, który danych tych nie umieścił w podaniu zgłoszenia międzynarodowego, przekazuje je krajowemu urzędowi lub urzędowi działającemu na rzecz danego Państwa nie później niż z upływem dwudziestu miesięcy od daty pierwszeństwa.
2. Jeżeli Międzynarodowy Organ Poszukiwań oświadcza, że zgodnie z artykułem 17 ustępem 2 punktem a), nie wyda sprawozdania z międzynarodowego poszukiwania, termin na dokonanie czynności, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, jest taki sam, jak przewidziany w ustępie 1.
3. Prawo krajowe może ustalać, na czynności określone w ustępie 1 lub 2, terminy późniejsze od ustalonych w wymienionych ustępach.

Artykuł 23.

Odroczenie postępowania krajowego

1. Żaden wyznaczony urząd nie będzie prowadzić postępowania ani badania zgłoszenia międzynarodowego przed upływem odpowiedniego terminu określonego w artykule 22.
2. Niezależnie od postanowienia ustępu 1, każdy wyznaczony urząd może; na wyraźne życzenie zgłaszającego, prowadzić postępowanie lub badanie międzynarodowego zgłoszenia w dowolnym czasie.

Artykuł 24.

Ewentualna utrata skutku w wyznaczonych Państwach

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 25, w odniesieniu do poniższego punktu ii), skutek zgłoszenia międzynarodowego przewidziany w artykule 11 ustępie 3 wygasa w wyznaczonym Państwie z tymi samymi następstwami, co wycofanie krajowego zgłoszenia w tym Państwie:
 - i) jeżeli zgłaszający wycofał międzynarodowe zgłoszenie lub wyznaczenie tego Państwa;
 - ii) jeżeli międzynarodowe zgłoszenie zostało uznane za wycofane na podstawie artykułu 12 ustępu 3, artykułu 14 ustępu 1 punktu b, ustępu 3 punktu a) lub ustępu 4, lub jeżeli wyznaczenie tego Państwa zostało uznane za wycofane na podstawie artykułu 14 ustępu 3 punktu b;

iii) jeżeli zgłaszający nie dopełni we właściwym czasie czynności określonych w artykule 22.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1), wyznaczony urząd może utrzymać skutek przewidziany w artykule 11 ustępie 3, nawet jeśli postanowienia artykułu 25 ustępu 2 nie wymagają utrzymania tego skutku.

Artykuł 25.

Sprawdzanie przez wyznaczone urzędy

1.

- a) Jeżeli urząd przyjmujący odmówił nadania międzynarodowej daty zgłoszenia lub oświadczył, że zgłoszenie międzynarodowe uważa się za wycofane, lub jeżeli Międzynarodowe Biuro stwierdziło, że zaistniała okoliczność, o której mowa w artykule 12 ustępie 3, Międzynarodowe Biuro na wniosek zgłaszającego bezzwłocznie przesyła kopię któregośkolwiek dokumentu z akt zgłoszenia do każdego z wyznaczonych urzędów wskazanych przez zgłaszającego.
- b) Jeżeli urząd przyjmujący oświadczył, że wyznaczenie danego Państwa uważa się za wycofane, Międzynarodowe Biuro na wniosek zgłaszającego bezzwłocznie przesyła kopie któregośkolwiek dokumentu z akt zgłoszenia urzędowi krajowemu tego Państwa.
- c) Wniosek, o którym mowa w punktach a) i b), powinien być wniesiony w przewidzianym terminie.

2.

- a) Z zastrzeżeniem postanowień punktu b), każdy wyznaczony urząd, pod warunkiem że w przewidzianym terminie wpłacono krajową opłatę (jeżeli jest wymagana) oraz dostarczono odpowiednie tłumaczenie (jak przewidziano), decyduje o tym, czy odmowa, oświadczenie lub stwierdzenie, o których mowa w ustępie 1, były uzasadnione postanowieniami niniejszego układu i regulaminu, a jeśli stwierdzi on, że odmowa lub oświadczenie były wynikiem błędu lub zaniedbania urzędu przyjmującego lub że stwierdzenie było wynikiem błędu lub zaniedbania Międzynarodowego Biura, traktuje zgłoszenie międzynarodowe w zakresie jego skutków w Państwie urzędu wyznaczonego tak, jak gdyby nie zaistniał błąd lub zaniedbanie.
- b) Jeżeli egzemplarz rejestracyjny wpłynął do Międzynarodowego Biura po upływie terminu przewidzianego w artykule 12 ustępie 3, z powodu błędu lub zaniedbania zgłaszającego, postanowienia punktu a) mają zastosowanie tylko w warunkach określonych w artykule 48 ustępie 2.

Artykuł 26.

Możliwość poprawienia przed wyznaczonymi urzędami

Żaden wyznaczony urząd nie odrzuci zgłoszenia międzynarodowego z powodu niezgodności z niniejszym układem i regulaminem bez uprzedniego dania zgłaszającemu możliwości poprawienia tego zgłoszenia, w zakresie i według procedury przewidzianych przez prawo krajowe dla takich samych lub porównywalnych przypadków odnoszących się do zgłoszeń krajowych.

Artykuł 27.

Wymogi krajowe

1. Żadne prawo krajowe nie będzie stawiać formie lub treści zgłoszenia międzynarodowego wymogów innych lub dodatkowych w stosunku do tych, które stawia niniejszy układ i regulamin.

2. Postanowienie ustępu 1 nie wpływa na stosowanie postanowień artykułu 7 ustępu 2 ani nie zakazuje wymogu przez prawo krajowe, po rozpoczęciu postępowania w sprawie zgłoszenia międzynarodowego w wyznaczonym urzędzie:

- i) podania nazwiska przedstawiciela upoważnionego do reprezentowania zgłaszającego, gdy zgłaszający jest osobą prawną,
- ii) dostarczenia dokumentów nie wchodzących w skład zgłoszenia międzynarodowego, lecz stanowiących dowody twierdzeń i oświadczeń zawartych w tym zgłoszeniu, w tym także

potwierdzenia zgłoszenia międzynarodowego podpisem zgłaszającego, gdy jest ono podpisane przez jego przedstawiciela lub agenta.

3. Jeżeli zgłaszający zgodnie z krajowym prawem wyznaczonego Państwa nie jest uprawniony do wniesienia krajowego zgłoszenia w tym Państwie, ponieważ nie jest wynalazcą, międzynarodowe zgłoszenie może być przez wyznaczony urząd odrzucone; dotyczy to tylko tego wyznaczonego Państwa.

4. Jeżeli prawo krajowe stawia formie lub treści krajowych zgłoszeń wymogi, które dla zgłaszającego są korzystniejsze od wymogów stawianych zgłoszeniom międzynarodowym w niniejszym układzie i regulaminie, to urząd krajowy, sądy i inne właściwe organy wyznaczonego Państwa lub działające na rzecz tego Państwa mogą stosować w odniesieniu do zgłoszeń międzynarodowych wymogi prawa krajowego zamiast wymogów układu i regulaminu, chyba że zgłaszający domaga się stosowania do jego zgłoszenia międzynarodowego wymogów układu i regulaminu.

5. Żadne z postanowień niniejszego układu i regulaminu nie zmierza do ograniczenia swobody żadnego Umawiającego się Państwa w ustaleniu takich istotnych warunków zdolności patentowej, jakie to Państwo uważa za właściwe. W szczególności wszystkie postanowienia niniejszego układu i regulaminu, dotyczące definicji wcześniejszego stanu techniki, służą wyłącznie celom procedury międzynarodowej, w związku z czym każde Umawiające się Państwo, przy orzekaniu zdolności patentowej wynalazku zastrzeżonego w zgłoszeniu międzynarodowym, ma swobodę stosowania kryteriów swego prawa krajowego w odniesieniu do wcześniejszego stanu techniki i innych warunków zdolności patentowej, nie będących wymogami co do formy lub treści zgłoszeń.

6. Prawo krajowe może wymagać dostarczenia przez zgłaszającego dowodu w odniesieniu do każdego warunku zdolności patentowej przewidzianego przez to prawo.

7. Urząd przyjmujący lub w przypadku gdy rozpoczęło się już postępowanie w sprawie zgłoszenia międzynarodowego w urzędzie wyznaczonym, ten urząd wyznaczony może stosować prawo krajowe, w części wymagającej, aby zgłaszający był zastępowany przez agenta uprawnionego do zastępowania zgłaszających przed tym urzędem, i (lub) w części wymagającej, aby zgłaszający miał w wyznaczonym Państwie adres dla przyjmowania korespondencji urzędowej.

8. Żadne z postanowień niniejszego układu i regulaminu nie zmierza do ograniczenia swobody żadnego Umawiającego się Państwa w stosowaniu środków, które uważa ono za niezbędne dla ochrony swego bezpieczeństwa lub w uzasadnionym ogólnym interesie gospodarczym tego Państwa ograniczenia prawa do wnoszenia międzynarodowych zgłoszeń przez osoby mające w nim miejsce zamieszkania lub będące jego obywatelami.

Artykuł 28.

Poprawienie zastrzeżeń, opisu i rysunków przed wyznaczonymi urzędami

1. Zgłaszającemu stwarza się możliwość poprawienia w przewidzianym terminie zastrzeżeń, opisu i rysunków przed każdym wyznaczonym urzędem. Przed upływem tego terminu żaden wyznaczony urząd nie udziela patentu lub nie odmawia udzielenia patentu, chyba że za wyraźną zgodą zgłaszającego,

2. Poprawki nie mogą wykraczać poza ujawnienie zawarte w dokonanym zgłoszeniu międzynarodowym, chyba że prawo krajowe wyznaczonego Państwa na to zezwala.

3. Poprawki muszą odpowiadać wymogom krajowego prawa wyznaczonego Państwa we wszystkim, co nie jest przewidziane w niniejszym układzie i regulaminie.

4. Jeżeli wyznaczony urząd wymaga tłumaczenia zgłoszenia międzynarodowego, poprawki muszą być sporządzone w języku tłumaczenia.

Artykuł 29.

Skutki międzynarodowej publikacji

1. Pod względem ochrony praw zgłaszającego w wyznaczonym Państwie skutki w tym Państwie, wynikające z międzynarodowej publikacji zgłoszenia międzynarodowego, są, z zastrzeżeniem postanowień ustępów od 2 do 4, takie jak skutki przewidziane przez krajowe prawo wyznaczonego Państwa dla obowiązkowej krajowej publikacji nie zbadanych zgłoszeń krajowych.

2. Jeżeli język, w którym dokonano międzynarodowej publikacji jest inny niż język, w którym zgodnie z krajowym prawem dokonuje się publikacji w wyznaczonym Państwie, wspomniane krajowe prawo może stanowić, że skutki, o których mowa w ustępie 1, nabierają mocy, dopiero gdy:

- i) zostanie opublikowane, zgodnie z prawem krajowym, tłumaczenie na język przewidziany prawem krajowym lub
- ii) zostanie wyłożone do publicznego wglądu, zgodnie z prawem krajowym, tłumaczenie na język przewidziany prawem krajowym, lub
- iii) tłumaczenie na język przewidziany prawem krajowym zostanie przekazane przez zgłaszającego aktualnemu lub przyszłemu nieuprawnionemu użytkownikowi wynalazku zastrzeżonego w zgłoszeniu międzynarodowym, lub
- iv) zostaną spełnione obydwa warunki określone w punktach i) i iii), lub zostaną spełnione obydwa warunki określone w punktach ii) i iii).

3. Prawo krajowe wyznaczonego Państwa może stanowić, że w przypadku gdy międzynarodowa publikacja nastąpiła na żądanie zgłaszającego przed upływem osiemnastu miesięcy od daty pierwszeństwa, skutki określone w ustępie 1 nabierają mocy dopiero po upływie osiemnastu miesięcy od daty pierwszeństwa.

4. Prawo krajowe wyznaczonego Państwa może stanowić, że skutki określone w ustępie 1 nabierają mocy dopiero od daty otrzymania przez urząd krajowy lub urząd działający na rzecz tego Państwa kopii zgłoszenia międzynarodowego, opublikowanego zgodnie z artykułem 21. Wspomniany urząd publikuje tę datę otrzymania w swym czasopiśmie urzędowym najwcześniej, jak to jest możliwe.

Artykuł 30.

Poufność zgłoszenia międzynarodowego

1.

- a) Z zastrzeżeniem postanowień punktu b), Międzynarodowe Biuro i Międzynarodowe Organy Poszukiwań nie zezwalają żadnej osobie lub organowi na dostęp do zgłoszenia międzynarodowego przed międzynarodową publikacją tego zgłoszenia, chyba że na żądanie zgłaszającego lub z jego upoważnienia.
- b) Postanowienia punktu a) ma mają zastosowania do przekazywania zgłoszenia właściwemu Międzynarodowemu Organowi Poszukiwań, do przekazywania przewidzianego w artykule 13 i do zawiadomień przewidzianych w artykule 20.

2.

- a) Żaden urząd krajowy nie zezwala stronom trzecim na dostęp do zgłoszenia międzynarodowego, chyba że na żądanie lub z upoważnienia zgłaszającego, przed najwcześniejszą z poniższych dat:
 - i) datą międzynarodowej publikacji zgłoszenia międzynarodowego,
 - ii) datą otrzymania zawiadomienia o międzynarodowym zgłoszeniu zgodnie z artykułem 20,
 - iii) datą otrzymania kopii zgłoszenia międzynarodowego zgodnie z artykułem 22,
- b) Postanowienia punktu a) nie zabraniają urzędowi krajowemu informowania stron trzecich, że został on wyznaczony, ani publikowania tego faktu. Jednakże taka informacja lub publikacja może jedynie zawierać następujące dane: określenie urzędu przyjmującego, nazwisko zgłaszającego, międzynarodową datę zgłoszenia, numer zgłoszenia międzynarodowego i tytuł wynalazku.

c) Postanowienia punktu a) nie zabraniają wyznaczonemu urzędowi zezwalania na udostępnienie zgłoszenia międzynarodowego dla celów organów sądowych.

3. Postanowienia ustępu 2 punktu a) odnoszą się do urzędu przyjmującego, z wyjątkiem przekazania określonego w artykule 12 ustępie 1.

4. W rozumieniu niniejszego artykułu wyrażenie „*udostępnienie*” oznacza wszystkie środki, za których pomocą strony trzecie mogą uzyskać wiadomość, włącznie z indywidualnym zawiadomieniem i ogólną publikacją, jednakże pod warunkiem, że żaden urząd krajowy nie dokona ogólnej publikacji zgłoszenia międzynarodowego lub jego tłumaczenia przed międzynarodową publikacją lub gdy międzynarodowa publikacja nie została dokonana z upływem dwudziestego miesiąca od daty pierwszeństwa, przed jego upływem.

Rozdział II

MIĘDZYNARODOWE BADANIE WSTĘPNE

Artykuł 31.

Żądanie międzynarodowego badania wstępnego

1. Na żądanie zgłaszającego jego zgłoszenie międzynarodowe poddaje się międzynarodowemu wstępnemu badaniu zgodnie z poniższymi postanowieniami i regulaminem.

2.

a) Zgłaszający, który w rozumieniu regulaminu jest obywatelem lub ma miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie związanym rozdziałem II i którego międzynarodowe zgłoszenie zostało wniesione do urzędu przyjmującego tego Państwa lub działającego na rzecz tego Państwa, może wystąpić z żądaniem o międzynarodowe badanie wstępne.

b) Zgromadzenie może zezwolić osobom upoważnionym do wnoszenia zgłoszeń międzynarodowych na wystąpienie z żądaniem międzynarodowego badania wstępnego, nawet jeśli mają one miejsce zamieszkania lub obywatelstwo Państwa nie będącego stroną niniejszego układu lub nie związanego rozdziałem II.

3. Żądanie międzynarodowego badania wstępnego składa się niezależnie od zgłoszenia międzynarodowego. Żądanie powinno zawierać przewidziane dane oraz powinno być sporządzone w przewidzianej formie i języku.

4.

a) W żądaniu wskazuje się Umawiające się Państwo lub Państwa, w których zgłaszający zamierza wykorzystać wyniki międzynarodowego badania wstępnego („*Państwa wybrane*”). Dodatkowe Umawiające się Państwa mogą być wybrane później. Wybór może dotyczyć tylko tych Umawiających się Państw, które zostały uprzednio wyznaczone zgodnie z artykułem 4.

b) Zgłaszający określony w ustępie 2 punkcie a) mogą wybrać każde z Umawiających się Państw związanych rozdziałem II. Zgłaszający określony w ustępie 2 punkcie b) mogą wybrać tylko te spośród Umawiających się Państw związanych rozdziałem II, które oświadczyły, że są przygotowane do ich wybrania przez takich zgłaszających.

5. Żądanie wymaga wniesienia przewidzianych opłat w przewidzianym terminie.

6.

a) Wniosek składa się do właściwego Międzynarodowego Organu Badań Wstępnych, określonego w artykule 32.

b) Każdy późniejszy wybór zgłasza się do Międzynarodowego Biura.

7. Każdy wybrany urząd jest zawiadamiany o jego wyborze.

Artykuł 32.

Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych

1. Międzynarodowe badanie wstępne przeprowadza Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych.

2. W odniesieniu do żądań określonych w artykule 31 ustępie 2 punkcie a) urząd przyjmujący, a w odniesieniu do żądań określonych w artykule 31 ustępie 2 punkcie b) Zgromadzenie,

wyznaczy - zgodnie z postanowieniami stosownej umowy między zainteresowanym Międzynarodowym Organem lub Organami Badań Wstępnych a Międzynarodowym Biurem - Międzynarodowy Organ lub Organy Badań Wstępnych właściwe do badania wstępnego.

3. Postanowienia artykułu 16 ustępu 3 stosuje się, *mutatis mutandis* do Międzynarodowych Organów Badań Wstępnych.

Artykuł 33.

Międzynarodowe badanie wstępne

1. Celem międzynarodowego badania wstępnego jest sformułowanie wstępnej i niewiążącej opinii co do tego, czy zastrzeżony wynalazek wydaje się być nowy, wykazuje poziom wynalazczy (nieoczywistość) i jest możliwy do przemysłowego stosowania.

2. Dla celów międzynarodowego badania wstępnego zastrzeżony wynalazek uważa się za nowy, gdy nie jest on wyprzedzany przez dotychczasowy stan techniki określony w regulaminie.

3. Dla celów międzynarodowego badania wstępnego zastrzeżony wynalazek uważa się za wykazujący poziom wynalazczy, gdy w oparciu o dotychczasowy stan techniki określony w regulaminie nie jest on w odpowiedniej przewidzianej dacie oczywisty dla fachowca.

4. Dla celów międzynarodowego badania wstępnego zastrzeżony wynalazek uważa się za możliwy do przemysłowego stosowania, jeśli może być, zależnie od swojego charakteru, wytwarzany lub używany (w sensie technicznym) w jakiegokolwiek dziedzinie przemysłu. Pojęcie „*przemysł*” rozumie się w najszerszym zakresie, jak w Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej.

5. Określone wyżej kryteria służą jedynie celom międzynarodowego badania wstępnego. Każde Umawiające się Państwo może stosować dodatkowe lub inne kryteria określające, czy w danym Państwie wynalazek ma zdolność patentową, czy też nie.

6. Międzynarodowe wstępne badanie bierze pod uwagę wszystkie dokumenty wymienione w sprawozdaniu z międzynarodowego poszukiwania. Może ono brać pod uwagę także inne dodatkowe dokumenty uznane w danym przypadku za właściwe.

Artykuł 34.

Procedura przed Międzynarodowym Organem Badań Wstępnych

1. Procedurę przed Międzynarodowym Organem Badań Wstępnych regulują postanowienia niniejszego układu i regulaminu oraz umowa, którą na podstawie niniejszego układu i regulaminu zawiera Międzynarodowe Biuro z tym organem.

2.

a) Zgłaszający ma prawo porozumiewać się ustnie i pisemnie z Międzynarodowym Organem Badań Wstępnych.

b) Przed wydaniem sprawozdania z międzynarodowego badania wstępnego zgłaszający ma prawo poprawić zastrzeżenia, opis i rysunki w przewidzianym trybie i terminie. Poprawki nie mogą wykraczać poza zakres ujawnienia zawartego w dokonanym zgłoszeniu międzynarodowym.

c) Zgłaszający otrzymuje co najmniej jedną pisemną opinię od Międzynarodowego Organu Badań Wstępnych, jeżeli organ ten uważa, że nie są spełnione wszystkie poniższe warunki:

i) wynalazek odpowiada kryteriom określonym w artykule 33 ustępie 1,

ii) międzynarodowe zgłoszenie spełnia wymogi niniejszego układu i regulaminu w takim stopniu, w jakim zostało to sprawdzone przez ten organ,

iii) nie zamierza się poczynić spostrzeżeń, o których mowa w ostatnim zdaniu artykułu 35 ustępu 2.

d) Zgłaszający może odpowiedzieć na pisemną opinię.

3.

a) Jeżeli Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych uznaje, że zgłoszenie międzynarodowe nie spełnia warunku jednolitości wynalazku określonego w regulaminie, może on wezwać

zgłaszającego, aby, zależnie od swego życzenia, ograniczył zastrzeżenia w sposób zapewniający dopełnienie tego warunku albo też wniósł dodatkowe opłaty.

- b) Prawo krajowe Państwa wybranego może stanowić, że w przypadku gdy zgłaszający wybrał ograniczenie zastrzeżeń według punktu a), wtedy te części zgłoszenia międzynarodowego, które w następstwie ograniczenia nie były przedmiotem międzynarodowego badania wstępnego, uważa się za wycofane w odniesieniu do tego Państwa, chyba że zgłaszający wniesie do Urzędu krajowego tego Państwa specjalną opłatę.
- c) Jeżeli w przewidzianym terminie zgłaszający nie zastosuje się do wezwania, o którym mowa w punkcie a), Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych wydaje sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego co do tych części zgłoszenia międzynarodowego, które wydają się odnosić do wynalazku głównego, i umieszcza w tym sprawozdaniu odpowiednią adnotację. Krajowe prawo wybranego Państwa może stanowić, że w przypadku gdy urząd krajowy tego Państwa uznaje wezwanie Międzynarodowego Organu Badań Wstępnych za słuszne, wtedy te części zgłoszenia międzynarodowego, które nie dotyczą głównego wynalazku, uważa się za wycofane w odniesieniu do tego Państwa, chyba że zgłaszający wniesie do tego urzędu specjalną opłatę.

4.

- a) Jeżeli Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych uznaje, że:
- i) zgłoszenie międzynarodowe dotyczy przedmiotu, w stosunku do którego Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych nie jest, zgodnie z regulaminem, zobowiązany do przeprowadzenia międzynarodowego badania wstępnego, i zdecyduje, że w danym przypadku nie przeprowadzi tego badania albo że
- ii) opis, zastrzeżenia lub rysunki są tak dalece niejasne lub zastrzeżenia są na tyle niewystarczająco poparte opisem, że nie można sformułować żadnej znaczącej opinii co do nowości, poziomu wynalazczego (nieoczywistości) lub możliwości przemysłowego stosowania zastrzeżonego wynalazku,
- to wspomniany Organ nie rozpatruje zagadnień, o których mowa w artykule 33 ustępie 1, i informuje zgłaszającego o swoim stanowisku i jego uzasadnieniu.
- b) Jeżeli okoliczności określone w punkcie a) zostały stwierdzone tylko w odniesieniu do niektórych zastrzeżeń lub w związku z nimi, postanowienia tego punktu stosuje się tylko do tych zastrzeżeń.

Artykuł 35.

Sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego

1. Sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego wydane jest w przewidzianym terminie i formie.
 2. Sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego nie zawiera żadnego stwierdzenia co do kwestii, czy zastrzeżony wynalazek ma lub wydaje się mieć zdolność patentową albo takowej nie posiadać zgodnie z prawem krajowym. Stwierdza ono, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, w odniesieniu do każdego zastrzeżenia, czy zastrzeżenie wydaje się spełniać wymogi nowości, poziomu wynalazczego (nieoczywistości) i możliwości stosowania przemysłowego, tak jak to dla celów międzynarodowego badania wstępnego określono w artykule 33 ustępach od 1 do 4. Stwierdzeniu takiemu towarzyszy przytoczenie dokumentów mające uzasadnić wyciągnięty wniosek wraz z takimi wyjaśnieniami, jakich okoliczności sprawy wymagają. Stwierdzeniu towarzyszą także inne spostrzeżenia przewidziane w regulaminie.
 - 3.
- a) Jeżeli w czasie sporządzania sprawozdania z międzynarodowego badania wstępnego Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych uzna, że zachodzi którakolwiek z okoliczności określonych w artykule 34 ustępie 4 punkcie a), wtedy umieszcza w sprawozdaniu tę opinię i

podaje jej uzasadnienie. Sprawozdanie nie zawiera w tym przypadku stwierdzenia przewidzianego w ustępie 2.

- b) Jeżeli stwierdzono zaistnienie okoliczności, o której mowa w artykule 34 ustępie 4 punkcie b), sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego zawiera w odniesieniu do odpowiednich zastrzeżeń stwierdzenie przewidziane w punkcie a), natomiast w odniesieniu do pozostałych zastrzeżeń - stwierdzenie przewidziane w ustępie 2.

Artykuł 36.

Przekazywanie, tłumaczenie i doręczanie sprawozdania z międzynarodowego badania wstępnego

1. Sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego wraz z przewidzianymi załącznikami przekazuje się zgłaszającemu i Międzynarodowemu Biuru.

2.

- a) Sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego i załączniki do tego sprawozdania tłumaczy się na przewidziane języki.
b) Tłumaczenie sprawozdania wykonywane jest przez Międzynarodowe Biuro lub ponosi ono za nie odpowiedzialność, zaś tłumaczenie załączników przygotowuje zgłaszający.

3.

- a) Sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego wraz z jego tłumaczeniem (jak przewidziano) oraz jego załączniki (w języku oryginalnym) doręczane są przez Międzynarodowe Biuro każdemu wybranemu urzędowi.
b) Przewidziane tłumaczenie załączników zgłaszający przekazuje w przewidzianym terminie wybranym urzędowi.

4. Postanowienia artykułu 20 ustępu 3 stosuje się mutatis mutandis, do kopii każdego dokumentu, który został wymieniony w sprawozdaniu z międzynarodowego badania wstępnego, lecz nie został uprzednio wymieniony w sprawozdaniu z międzynarodowego poszukiwania.

Artykuł 37.

Wycofanie żądania lub wyboru

1. Zgłaszający może wycofać wybór niektórych lub wszystkich wybranych Państw.

2. Żądanie uznaje się za wycofane, gdy wycofano wybór wszystkich wybranych Państw.

3.

- a) Każde wycofanie zgłasza się do Międzynarodowego Biura.
b) Międzynarodowe Biuro stosownie zawiadamia o wycofaniu wyboru właściwe urzędy wybrane i właściwy Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych.

4.

- a) Z zastrzeżeniem postanowień punktu b) wycofanie żądania lub wyboru Umawiającego się Państwa uważa się za wycofanie międzynarodowego zgłoszenia w odniesieniu do danego Państwa, chyba że prawo krajowe tego Państwa stanowi inaczej.
b) Wycofanie żądania lub wyboru nie uważa się za wycofanie międzynarodowego zgłoszenia, jeżeli wycofanie to nastąpiło przed upływem odpowiedniego terminu przewidzianego w artykule 22; jednakże prawo krajowe Umawiającego się Państwa może stanowić, że powyższy przepis stosuje się tylko wtedy, gdy urząd krajowy tego Państwa otrzymał we wspomnianym terminie kopię międzynarodowego zgłoszenia wraz z tłumaczeniem (jak przewidziano) oraz opłatę krajową.

Artykuł 38.

Poufność międzynarodowego badania wstępnego

1. Międzynarodowe Biuro i Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych nie zezwalają w żadnym czasie żadnej osobie lub organowi, chyba że na żądanie zgłaszającego lub z jego upoważnienia, na dostęp do materiałów i dokumentów międzynarodowego badania

wstępnego, rozumiany według znaczenia i brzmienia artykułu 30 ustępu 4, z wyjątkiem wybranych urzędów, już po wydaniu sprawozdania z międzynarodowego badania wstępnego.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 1 i artykułu 36 ustępów 1 i 3 oraz artykułu 37 ustępu 3 punktu b), Międzynarodowe Biuro i Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych nie udzielają, chyba że na żądanie zgłaszającego lub z jego upoważnienia, informacji o wydaniu lub niewydaniu sprawozdania z międzynarodowego badania wstępnego ani o wycofaniu lub niewycofaniu żądania lub wyboru.

Artykuł 39.

Kopia, tłumaczenie i opłaty dla urzędów wybranych

1.

a) Jeżeli wybór Umawiającego się Państwa został dokonany przed upływem dziewiętnastu miesięcy od daty pierwszeństwa, postanowień artykułu 22 nie stosuje się w odniesieniu do tego Państwa, a zgłaszający, nie później niż w trzydzieści miesięcy od daty pierwszeństwa, dostarcza każdemu wybranemu urzędowi kopię międzynarodowego zgłoszenia (chyba że nastąpiło już zawiadomienie zgodnie z artykułem 20) i jego tłumaczenie (jak przewidziano) oraz wnosi krajową opłatę (jeżeli jest wymagana).

b) Każde prawo krajowe może przewidywać dla dopełnienia czynności, o których mowa w punkcie a), terminy późniejsze od terminu przewidzianego w tym punkcie.

2. Jeżeli zgłaszający w odpowiednim terminie zgodnie z ustępem 1 punktem a) lub b) nie dopełni czynności określonych w ustępie 1 punkcie a), skutek określony w artykule 11 ustępie 3 traci moc w wybranym Państwie z tymi samymi następstwami, co wycofanie w tym Państwie krajowego zgłoszenia.

3. Każdy wybrany urząd może utrzymać w mocy skutek określony w artykule 11 ustępie 3, nawet jeżeli zgłaszający nie spełnił wymogów określonych w ustępie 1 punkcie a) lub b).

Artykuł 40.

Odroczenie badania i innego postępowania krajowego

1. Jeżeli wybór Umawiającego się Państwa został dokonany przed upływem dziewiętnastu miesięcy od daty pierwszeństwa, postanowień artykułu 23 nie stosuje się do tego Państwa i urząd krajowy lub urząd działający na rzecz tego Państwa nie prowadzi, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2, badania ani innego postępowania w odniesieniu do zgłoszenia międzynarodowego przed upływem odpowiedniego terminu określonego w artykule 39.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1, każdy urząd wybrany może, na wyraźne życzenie zgłaszającego, przeprowadzić badanie lub inne postępowanie w odniesieniu do międzynarodowego zgłoszenia w dowolnym czasie.

Artykuł 41.

Poprawienie zastrzeżeń, opisu i rysunków przed wybranymi urzędami

1. Zgłaszający ma możliwość poprawienia w przewidzianym terminie zastrzeżeń, opisu i rysunków przed każdym wybranym urzędem. Przed upływem tego terminu żaden wybrany urząd nie udziela ani nie odmawia udzielenia patentu, chyba że za wyraźną zgodą zgłaszającego.

2. Poprawki nie mogą wykraczać poza ujawnienie zawarte w dokonanym zgłoszeniu międzynarodowym, chyba że prawo krajowe wybranego Państwa na to pozwala.

3. Poprawki muszą odpowiadać wymogom prawa krajowego wybranego Państwa we wszystkim, co nie jest ustalone w niniejszym układzie i regulaminie.

4. Jeżeli wybrany urząd wymaga tłumaczenia zgłoszenia międzynarodowego, poprawki muszą być sporządzone w języku tłumaczenia.

Artykuł 42.

Wyniki badania krajowego w wybranych urzędach

Żaden wybrany urząd otrzymujący sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego nie może żądać, aby zgłaszający dostarczył mu kopie lub informacje o treści jakichkolwiek

dokumentów związanych z badaniem prowadzonym w którymkolwiek innym wybranym urzędzie w odniesieniu do tego samego zgłoszenia międzynarodowego.

Rozdział III POSTANOWIENIA WSPÓLNE

Artykuł 43.

Ubieganie się o niektóre rodzaje ochrony

W odniesieniu do wyznaczonego lub wybranego Państwa, którego prawo przewiduje udzielanie świadectw autorskich, świadectw użyteczności, wzorów użytkowych, patentów lub świadectw dodatkowych, świadectw autorskich dodatkowych lub świadectw użyteczności dodatkowych, zgłaszający może oświadczyć, zgodnie z regulaminem, że jego zgłoszenie międzynarodowe ma na celu, w odniesieniu do tego Państwa, uzyskanie nie patentu, lecz świadectwa autorskiego, świadectwa użyteczności lub wzoru użytkowego albo że ma ono na celu uzyskanie patentu dodatkowego lub świadectwa dodatkowego, świadectwa autorskiego dodatkowego lub świadectwa użyteczności dodatkowego, a skutek takiego oświadczenia będzie zgodny z wyborem dokonany przez zgłaszającego. Dla celów niniejszego artykułu i związanej z nim zasady nie ma zastosowania artykuł 2 punkt ii).

Artykuł 44.

Ubieganie się o dwa rodzaje ochrony

W odniesieniu do wyznaczonego lub wybranego Państwa, którego prawo dopuszcza zgłoszenie wniesione w celu uzyskania patentu lub innego rodzaju ochrony określonego w artykule 43, a zarazem w celu uzyskania jeszcze jednego ze wspomnianych rodzajów ochrony, zgłaszający może oświadczyć, zgodnie z regulaminem, że ubiega się o dwa rodzaje ochrony, a skutek takiego oświadczenia będzie zgodny z żądaniem zgłaszającego. Dla celów niniejszego artykułu nie ma zastosowania artykuł 2 punkt ii).

Artykuł 45.

Regionalne układy patentowe

1. Każdy układ przewidujący udzielanie patentów regionalnych („*regionalny układ patentowy*”) i przyznający wszystkim osobom, które zgodnie z artykułem 9 są uprawnione do wnoszenia zgłoszeń międzynarodowych, prawo wnoszenia zgłoszeń w celu uzyskania takich patentów może stanowić, że zgłoszenia międzynarodowe wykraczające lub wybierające Państwo będące stroną zarówno regionalnego jak i niniejszego układu mogą być wnoszone jako zgłoszenia dotyczące tych patentów.

2. Prawo krajowe wspomnianego wyznaczonego lub wybranego Państwa może stanowić, że wyznaczenie lub wybór tego Państwa w zgłoszeniu międzynarodowym ma skutek wyrażenia woli uzyskania patentu regionalnego w ramach regionalnego układu patentowego.

Artykuł 46.

Nieprawidłowe tłumaczenie zgłoszenia międzynarodowego

Jeżeli z powodu nieprawidłowego tłumaczenia zgłoszenia międzynarodowego zakres patentu udzielonego na to zgłoszenie przekracza zakres, jaki ma zgłoszenie międzynarodowe w języku oryginalnym, właściwe organy Umawiającego się Państwa mogą odpowiednio, i z mocą wsteczną, ograniczyć zakres patentu oraz ogłosić go za nieważny w tej części, w jakiej jego zakres przekracza zakres zgłoszenia międzynarodowego w języku oryginalnym.

Artykuł 47.

Terminy

1. Szczegółowe zasady obliczania terminów wymienionych w niniejszym układzie są podane w regulaminie.

2.

a) Wszystkie terminy ustalone w rozdziałach I i II niniejszego układu mogą być, niezależnie od rewizji zgodnie z artykułem 60, zmienione decyzją Umawiających się Państw.

- b) Decyzje takie podejmowane są przez Zgromadzenie lub w głosowaniu korespondencyjnym i wymagają jedności.
- c) Szczegóły procedury są podane w regulaminie.

Artykuł 48.

Zwłoka w dotrzymaniu pewnych terminów

1. Jeżeli wskutek przerwy w działalności służb pocztowych albo wskutek niemożliwej do uniknięcia utraty przesyłki pocztowej lub jej opóźnienia nie został dotrzymany termin ustalony w niniejszym układzie lub regulaminie, to termin ten, pod warunkiem przedstawienia dowodów i spełnienia innych wymogów określonych w regulaminie, uznany zostanie za dotrzymany.

2.

- a) Każde umawiające się Państwo w swoim zakresie usprawiedliwia zwłokę w dotrzymaniu terminu, spowodowaną przyczynami, które uznane są za usprawiedliwione zgodnie z prawem krajowym tego Państwa.
- b) Każde Umawiające się Państwo może w swoim zakresie usprawiedliwić zwłokę w dotrzymaniu terminu, spowodowaną przyczynami innymi niż określone w punkcie a).

Artykuł 49.

Prawo do wykonywania praktyki przed międzynarodowymi organami

Każdy pełnomocnik, rzecznik patentowy lub inna osoba mająca prawo do wykonywania praktyki przed urzędem krajowym, w którym wniesiono zgłoszenie międzynarodowe, są uprawnieni do wykonywania praktyki przed Międzynarodowym Biurem i właściwym Międzynarodowym Organem Poszukiwań oraz właściwym Międzynarodowym Organem Badań Wstępnych w sprawie tego zgłoszenia.

Rozdział IV

USŁUGI TECHNICZNE

Artykuł 50.

Usługi w zakresie informacji patentowej

1. Międzynarodowe Biuro może świadczyć usługi polegające na dostarczaniu informacji technicznych lub innych stosownych informacji w oparciu o dostępne opublikowane dokumenty, a zwłaszcza patenty i opublikowane zgłoszenia (usługi określone są w niniejszym artykule jako „*usługi informacyjne*”).

2. Międzynarodowe Biuro może świadczyć te usługi informacyjne bezpośrednio, a także za pośrednictwem jednego lub większej liczby Międzynarodowych Organów Poszukiwania lub innych krajowych lub międzynarodowych instytucji wyspecjalizowanych, z którymi Międzynarodowe Biuro może zawrzeć porozumienie,

3. Usługi informacyjne będą świadczone w sposób wydatnie ułatwiający nabycie wiedzy technicznej i technologii, łącznie z dostępnymi opublikowanymi know-how, przez te z Umawiających się Państw, które są krajami rozwijającymi się.

4. Usługi informacyjne są dostępne dla rządów Umawiających się Państw oraz ich obywateli i osób mających w nich miejsce zamieszkania. Zgromadzenie może zadecydować o dostępności tych usług także dla innych.

5.

- a) Usługi na rzecz rządów Umawiających się Państw świadczone są po cenie kosztów, z tym jednak że gdy jest on Rządem Umawiającego się Państwa będącego krajem rozwijającym się usługa wykonywana jest poniżej ceny kosztów, jeśli tylko różnica może być pokryta przez dochód z usług wykonywanych na rzecz podmiotów innych niż rządy Umawiających się Państw lub ze źródeł określonych w artykule 51 ustępie 4).
- b) Pod pojęciem kosztu użytym w punkcie a) należy rozumieć koszt powyżej kosztów związanych zwykle z pełnieniem funkcji urzędu krajowego lub wykonywaniem obowiązków Międzynarodowego Organu Poszukiwań.

6. Szczegóły dotyczące wykonywania postanowień niniejszego artykułu regulują decyzje Zgromadzenia oraz, w zakresie ustalonym przez Zgromadzenie, decyzje grup roboczych, które zgromadzenie może do tych celów powołać.

7. Zgromadzenie może, jeśli uzna to za niezbędne, zalecić dodatkowe sposoby finansowania oprócz przewidzianych w ustępie 5.

Artykuł 51.

Pomoc techniczna

1. Zgromadzenie powoła Komitet Pomocy Technicznej (zwany w niniejszym artykule „Komitetem”).

2.

- a) Członków Komitetu wybiera się spośród Umawiających się Państw, z należytym uwzględnieniem reprezentacji krajów rozwijających się.
- b) Dyrektor Generalny z własnej inicjatywy lub na wniosek Komitetu zaprasza do udziału w pracach Komitetu przedstawicieli organizacji międzyrządowych, działających w dziedzinie pomocy technicznej dla krajów rozwijających się.

3.

- a) Zadaniem Komitetu jest organizowanie i nadzorowanie pomocy technicznej dla Umawiających się Państw, które są krajami rozwijającymi się, w rozwijaniu ich systemów patentowych, zarówno pojedynczo jak i na zasadach regionalności.
- b) Pomoc techniczna obejmuje między innymi szkolenie specjalistów, pomoc rzeczoznawców oraz zaopatrywanie w sprzęt zarówno w celach demonstracyjnych jak i do normalnej obsługi.

4. Międzynarodowe Biuro będzie dążyć do wejścia w porozumienie z jednej strony z międzynarodowymi organizacjami finansowymi i organizacjami międzyrządowymi, zwłaszcza z Organizacją Narodów Zjednoczonych, agencjami tej Organizacji i organizacjami wyspecjalizowanymi w ramach ONZ, zajmującymi się pomocą techniczną, a z drugiej strony - z rządami Państw otrzymujących pomoc techniczną, aby zapewnić finansowanie zamierzeń wynikających z niniejszego artykułu.

5. Szczegóły dotyczące wykonywania postanowień niniejszego artykułu regulują decyzje Zgromadzenia, oraz, w zakresie ustalonym przez Zgromadzenie, decyzje grup roboczych, które Zgromadzenie może do tych celów powołać.

Artykuł 52.

Stosunek do innych postanowień układu

Postanowienia niniejszego rozdziału nie mają wpływu na postanowienia finansowe zawarte w którymkolwiek innym rozdziale niniejszego układu. Tych ostatnich nie stosuje się do postanowień niniejszego rozdziału i do ich wykonywania.

Rozdział V

POSTANOWIENIA ADMINISTRACYJNE

Artykuł 53.

Zgromadzenie

1.

- a) Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 57 ustępu 8), Zgromadzenie składa się z Umawiających się Państw.
- b) Rząd każdego z Umawiających się Państw jest reprezentowany przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, doradcy i rzeczoznawcy.

2.

a) Zgromadzenie:

- i) zajmuje się wszystkimi sprawami dotyczącymi utrzymania i rozwoju Związku oraz wykonywania niniejszego układu;
- ii) wykonuje funkcje, które są w niniejszym układzie wyraźnie powierzone Zgromadzeniu;

- iii) udziela Międzynarodowemu Biuru instrukcji co do przygotowywania konferencji mających na celu rewizję niniejszego układu;
 - iv) analizuje i zatwierdza sprawozdania i działalność Dyrektora Generalnego dotyczącą Związku oraz udziela mu wszystkich niezbędnych instrukcji w sprawach wchodzących w zakres działalności Związku;
 - v) analizuje i zatwierdza sprawozdania i działalność Komitetu Wykonawczego, powołanego zgodnie z ustępem 9, oraz wydaje polecenia temu Komitetowi;
 - vi) ustala program i zatwierdza dwuletni budżet Związku oraz końcowe rozliczenia tego budżetu;
 - vii) zatwierdza finansowe przepisy wykonawcze Związku;
 - viii) powołuje komitety i grupy robocze, które uważa za potrzebne do realizacji celów Związku;
 - ix) określa, które Państwa nie będące Umawiającymi się Państwami oraz - z zastrzeżeniem postanowień ustępu 8 - które organizacje międzyrządowe i które międzynarodowe organizacje pozarządowe mogą być dopuszczone do udziału w posiedzeniach Zgromadzenia w charakterze obserwatorów,
 - x) podejmuje inne stosowne działania zmierzające do realizacji celów Związku i wykonuje inne funkcje, które są właściwe, zgodnie z niniejszym układem.
- b) W odniesieniu do spraw, które są przedmiotem zainteresowania także i innych Związków zarządzanych przez Organizację, Zgromadzenie podejmuje decyzję po wysłuchaniu opinii Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.
3. Delegat może reprezentować tylko jedno Państwo i głosować tylko w jego imieniu.
4. Każde Umawiające się Państwo dysponuje jednym głosem.
- 5.
- a) Połowa ogólnej liczby Umawiających się Państw stanowi quorum.
- b) Zgromadzenie może podejmować decyzje w razie braku quorum, jednakże wszystkie takie decyzje, z wyjątkiem decyzji dotyczących własnej procedury Zgromadzenia, nabierają mocy tylko wtedy, gdy quorum i wymagana większość zostaną osiągnięte przez głosowanie korespondencyjne określone w regulaminie.
- 6.
- a) Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 47 ustępu 2 punktu b), artykułu 58 ustępu 2 punktu b), artykułu 58 ustępu 3 i artykułu 61 ustępu 2 punktu b), decyzje Zgromadzenia wymagają większości dwóch trzecich oddanych głosów.
- b) Wstrzymania się od głosu nie są uważane za głosy.
7. W sprawach, które dotyczą tylko Państw związanych rozdziałem II, każde odniesienie do Umawiających się Państw w ustępach 4, 5 i 6 stosuje się tylko do Państw związanych rozdziałem II.
8. Organizacja międzyrządowa wyznaczona jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań lub jako Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych dopuszczona jest do udziału w Zgromadzeniu jako obserwator.
9. Jeżeli liczba Umawiających się Państw przekroczy czterdzieści, Zgromadzenie powołuje Komitet Wykonawczy. Każde odniesienie do Komitetu Wykonawczego w niniejszym układzie i regulaminie obowiązuje od czasu jego powołania.
10. Do czasu powołania Komitetu Wykonawczego Zgromadzenie zatwierdza, w ramach programu i dwuletniego budżetu, roczne programy i budżety przygotowane przez Dyrektora Generalnego.
- 11.
- a) Zgromadzenie zbiera się na zwykłej sesji co dwa lata na wezwanie Dyrektora Generalnego i jeżeli nie wystąpią okoliczności nadzwyczajne - w tym samym czasie i w tym samym miejscu co sesja Zgromadzenia Ogólnego Organizacji.

b) Zgromadzenie zbiera się na sesji nadzwyczajnej na wezwanie Dyrektora Generalnego, jeżeli zażąda tego Komitet Wykonawczy lub jedna czwarta Umawiających się Państw.

12. Zgromadzenie przyjmuje własne zasady procedury.

Artykuł 54.

Komitet Wykonawczy

1. Kiedy Zgromadzenie powoła Komitet Wykonawczy, do tego Komitetu mają zastosowanie poniższe postanowienia.

2.

a) Komitet Wykonawczy składa się, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 57 ustępu 8, z Państw wybranych przez Zgromadzenie spośród Państw - członków Zgromadzenia.

b) Rząd każdego Państwa - członka Komitetu Wykonawczego jest reprezentowany przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, doradcy i rzeczoznawcy.

3. Liczba Państw członków Komitetu Wykonawczego odpowiada jednej czwartej liczby Państw - członków Zgromadzenia. Przy obliczaniu miejsc, które mają być obsadzone, nie bierze się pod uwagę reszty pozostającej po podzieleniu przez cztery.

4. Przy wyborze członków Komitetu Wykonawczego Zgromadzenie uwzględnia sprawiedliwy podział geograficzny.

5.

a) Każdy członek Komitetu Wykonawczego sprawuje swoją funkcję począwszy od zamknięcia sesji Zgromadzenia, w czasie której został wybrany, aż do końca następnej sesji zwyczajnej Zgromadzenia.

b) Członkowie Komitetu Wykonawczego mogą być ponownie wybrani w liczbie nie większej niż dwie trzecie spośród nich.

c) Zgromadzenie ustala sposób wyboru oraz ewentualnego powtórnego wyboru członków Komitetu Wykonawczego.

6.

a) Komitet Wykonawczy:

i) przygotowuje projekt porządku dziennego Zgromadzenia;

ii) przedstawia Zgromadzeniu propozycje dotyczące projektu programu i dwuletniego budżetu Związku przygotowanych przez Dyrektora Generalnego;

iii) (skreślony),

iv) przedstawia Zgromadzeniu wraz z odpowiednimi opiniami okresowe sprawozdania Dyrektora Generalnego i roczne sprawozdania ze sprawdzania rachunków;

v) podejmuje wszelkie potrzebne środki w celu wykonania programu Związku przez Dyrektora Generalnego, zgodnie z uchwałami Zgromadzenia i z uwzględnieniem okoliczności, które wystąpiły między dwiema zwyczajnymi sesjami Zgromadzenia;

vi) wykonuje wszelkie inne zadania, które są mu przydzielone w ramach niniejszego układu.

b) W sprawach, którymi zainteresowane są również inne Związki administrowane przez Organizację, Komitet Wykonawczy podejmuje uchwały po zaznajomieniu się z opinią Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

7.

a) Komitet Wykonawczy zbiera się raz na rok na sesji zwyczajnej, którą zwołuje Dyrektor Generalny, jeśli jest to możliwe, w tym samym okresie i w tym samym miejscu co Komitet Koordynacyjny Organizacji.

b) Komitet Wykonawczy zbiera się na sesji nadzwyczajnej, którą zwołuje Dyrektor Generalny bądź ze swojej własnej inicjatywy, bądź na wniosek przewodniczącego Komitetu lub jednej czwartej jego członków.

8.

a) Każde Państwo - członek Komitetu Wykonawczego rozporządza jednym głosem.

b) Połowa Państw - członków Komitetu Wykonawczego stanowi quorum.

- c) Uchwały podejmowane są zwykłą większością oddanych głosów.
 - d) Wstrzymanie się od głosowania nie jest uważane za oddanie głosu.
 - e) Jeden delegat może reprezentować tylko jedno Państwo i może głosować tylko w jego imieniu.
9. Umawiające się Państwa, które nie są członkami Komitetu Wykonawczego, a także każda organizacja międzyrządowa, wyznaczona jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań lub Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych, są dopuszczane do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów.
10. Komitet Wykonawczy uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 55.

Międzynarodowe Biuro

1. Zadania administracyjne dotyczące Związku są wykonywane przez Międzynarodowe Biuro.
 2. Międzynarodowe Biuro wykonuje czynności sekretariatu różnych organów Związku.
 3. Dyrektor Generalny jest najwyższym funkcjonariuszem Związku i reprezentuje go.
 4. Międzynarodowe Biuro wydaje urzędowe pismo „*Gazette*” i inne publikacje przewidziane w regulaminie lub zalecone przez Zgromadzenie.
 5. Regulamin określa czynności, które wykonują urzędy krajowe w związku ze współpracą z Międzynarodowym Biurem i Międzynarodowymi Organami Poszukiwań i Badań Wstępnych w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z układu.
 6. Dyrektor Generalny i każdy wyznaczony przez niego członek personelu Międzynarodowego Biura biorą udział, bez prawa głosowania, we wszystkich posiedzeniach Zgromadzenia, Komitetu Wykonawczego oraz wszelkich innych komitetów lub grup roboczych powołanych w ramach niniejszego układu lub regulaminu. Dyrektor Generalny lub wyznaczony przez niego członek personelu jest z urzędu sekretarzem tych organów.
 - 7.
- a) Międzynarodowe Biuro przygotowuje, stosownie do wytycznych Zgromadzenia i we współpracy z Komitetem Wykonawczym, konferencje rewizyjne.
 - b) Międzynarodowe Biuro może zasięgać opinii organizacji międzyrządowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych w sprawach dotyczących przygotowania konferencji rewizyjnych.
 - c) Dyrektor Generalny i osoby przez niego wyznaczone biorą udział, bez prawa głosowania, w obradach konferencji rewizyjnych.
8. Międzynarodowe Biuro wykonuje wszelkie inne przydzielone mu zadania.

Artykuł 56.

Komitet Współpracy Technicznej

1. Zgromadzenie powołuje Komitet Współpracy Technicznej (zwany w niniejszym artykule „*Komitetem*”).
 - 2.
- a) Zgromadzenie określa skład Komitetu i wyznacza jego członków z należyтым uwzględnieniem sprawiedliwej reprezentacji krajów rozwijających się.
 - b) Międzynarodowe Organy Poszukiwań i Badań Wstępnych są z urzędu członkami Komitetu. W razie gdy taki Organ jest urzędem krajowym Umawiającego się Państwa, Państwo to nie jest dodatkowo reprezentowane w Komitecie.
 - c) Jeżeli liczba Umawiających się Państw na to pozwala, całkowita liczba członków Komitetu jest większa od podwojonej liczby członków z urzędu.
 - d) Dyrektor Generalny z własnej inicjatywy lub na wniosek Komitetu zaprasza przedstawicieli zainteresowanych organizacji do udziału w dyskusji nad interesującymi je sprawami.
3. Zadaniem Komitetu jest przyczynianie się poprzez udzielanie porad lub zaleceń:
- i) do stałego ulepszania usług przewidzianych w ramach niniejszego układu,

- ii) do zapewnienia - jeśli istnieje kilka Międzynarodowych Organów Poszukiwań i Międzynarodowych Organów Badań Wstępnych - maksymalnego ujednoczenia ich dokumentacji i metod pracy oraz maksymalnej jednakowo wysokiej jakości ich sprawozdań,
 - iii) do rozwiązania z inicjatywy Zgromadzenia lub Komitetu Wykonawczego zagadnień technicznych związanych z ustanowieniem jednego Międzynarodowego Organu Poszukiwań.
4. Każde Umawiające się Państwo i każda zainteresowana organizacja międzynarodowa może pisemnie wystąpić do Komitetu w sprawie, która należy do jego kompetencji.
5. Komitet może kierować swoje porady i zalecenia do Dyrektora Generalnego lub za pośrednictwem Dyrektora Generalnego do Zgromadzenia, do Komitetu Wykonawczego oraz do wszystkich lub niektórych Międzynarodowych Organów Poszukiwań i Badań Wstępnych, a także do wszystkich lub niektórych urzędów przyjmujących.
- 6.
- a) W każdym przypadku Dyrektor Generalny przekazuje Komitetowi Wykonawczemu teksty wszystkich porad i zaleceń Komitetu. Dyrektor Generalny może skomentować te teksty.
 - b) Komitet Wykonawczy może wyrazić swój pogląd na temat porad, zaleceń lub innej działalności Komitetu oraz może wezwać Komitet do zbadania i zrelacjonowania określonych spraw należących do jego kompetencji. Komitet Wykonawczy może przedłożyć Zgromadzeniu, z odpowiednimi uwagami, porady, zalecenia i sprawozdanie Komitetu.
7. Do czasu powołania Komitetu Wykonawczego kompetencje Komitetu Wykonawczego określone w ustępie 6 należy rozumieć jako kompetencje Zgromadzenia.
8. Szczegóły procedury Komitetu określone są uchwałami Zgromadzenia.

Artykuł 57.

Finanse

1.

- a) Związek ma budżet,
 - b) Budżet Związku obejmuje dochody i wydatki Związku i jego składkę na wspólne wydatki Związków administrowanych przez Organizację.
 - c) Za wspólne wydatki Związków uważa się te wydatki, które nie są nałożone wyłącznie na Związek, ale również na jeden lub kilka innych Związków administrowanych przez Organizację. Udział związku w tych wspólnych wydatkach jest proporcjonalny do znaczenia, jakie wydatki te dla niego przedstawiają.
2. Budżet Związku jest ustalany przy uwzględnieniu wymagań koordynacji z budżetami innych Związków administrowanych przez Organizację.
3. Z zastrzeżeniami postanowień ustępu 5, budżet Związku finansowany jest z następujących źródeł:
- i) opłat i kwot należnych za usługi świadczone przez Międzynarodowe Biuro w imieniu Związku;
 - ii) dochodów ze sprzedaży wydawnictw Międzynarodowego Biura, dotyczących Związku oraz praw związanych z tymi wydawnictwami,
 - iii) darowizn, zapisów i subwencji;
 - iv) czynszów, odsetek i różnych innych dochodów.
4. Opłaty i kwoty na rzecz Międzynarodowego Biura oraz ceny jego wydawnictw ustala się w takiej wysokości, która w normalnych warunkach powinna wystarczyć do pokrycia wszystkich wydatków Międzynarodowego Biura, związanych z administracją tego układu.
- 5.
- a) Jeżeli rok budżetowy miałby zamknąć się deficytem, Umawiające się Państwa, z zastrzeżeniem postanowień punktów b) i c), wpłacają składki na pokrycie tego deficytu.
 - b) Wysokość składki każdego z Umawiających się Państw ustala Zgromadzenie, odpowiednio uwzględniając liczbę międzynarodowych zgłoszeń, które zostały wniesione przez poszczególne Państwa w danym roku.

- c) Jeżeli zostały zapewnione inne środki na tymczasowe pokrycie deficytu lub jego części, Zgromadzenie może uchwalić, że deficyt zostanie przeniesiony na okres następny i że Umawiające się Państwa nie zostaną wezwane do wpłacenia składek.
- d) Jeżeli sytuacja finansowa Związku na to pozwala, Zgromadzenie może uchwalić, że składki wpłacane zgodnie z punktem a) zwraca się Umawiającym się Państwom, które je wpłaciły.
- e) Umawiające się Państwo, które w ciągu dwóch lat od daty uchwały Zgromadzenia nie wpłaciło swojej składki określonej w punkcie b), traci prawo głosu we wszystkich organach Związku. Jednak każdy organ Związku może pozwolić temu Państwu na utrzymanie prawa głosu w tym organie tak długo, jak organ ten uzna, że zwłoka we wpłaceniu składki wynika z wyjątkowych i niemożliwych do uniknięcia okoliczności.

6. Jeżeli budżet nie został przyjęty przed rozpoczęciem nowego okresu budżetowego, wtedy uważa się że budżet jest w tej samej wysokości co budżet roku poprzedniego, jak to określono w regulaminie finansowym.

7.

- a) Związek ma fundusz obrotowy, który składa się z pojedynczych wpłat wniesionych przez każde Umawiające się Państwo. Jeżeli fundusz ten okazuje się niewystarczający, Zgromadzenie podejmuje środki do jego zwiększenia. Jeżeli część tego funduszu nie jest już potrzebna, zostaje ona zwrócona.
- b) Wysokość wstępnych wpłat każdego Umawiającego się Państwa na wspomniany fundusz lub jego udział w zwiększeniu tego funduszu uchwała Zgromadzenie na zasadach podobnych do zasad określonych w ustępie 5 punkcie b).
- c) Warunki płatności ustala Zgromadzenie na wniosek Dyrektora Generalnego i po wysłuchaniu opinii Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.
- d) Wysokość każdego zwrotu jest proporcjonalna do wysokości sum wpłaconych przez poszczególne Umawiające się Państwo przy uwzględnieniu terminu dokonania tych wpłat.

8.

- a) Umowa o siedzibie zawarta z Państwem, na którego terytorium Organizacja ma siedzibę, będzie przewidywać, że Państwo to będzie udzielać pożyczek, jeżeli fundusz obrotowy będzie niewystarczający. Wysokość tych pożyczek i warunki, na których zostaną udzielone, będą w każdym przypadku przedmiotem osobnych umów zawartych między tym Państwem a Organizacją. Dopóki Państwo to jest zobowiązane do udzielania pożyczek, przysługuje temu Państwu ex officio jedno miejsce w Zgromadzeniu i w Komitecie Wykonawczym.
- b) Zarówno Państwo określone w punkcie a), jak i Organizacja mają prawo wypowiedzenia, w formie pisemnej notyfikacji, zobowiązania do udzielania pożyczek. Wypowiedzenie to nabiera mocy po upływie 3 lat, licząc od końca roku, w którym zostało złożone.

9. Sprawdzenia rachunków dokonuje jedno lub więcej Umawiających się Państw bądź też kontrolerzy zewnętrzni, jak przewidziano w regulaminie finansowym. Zgromadzenie mianuje kontrolerów za ich zgodą.

Artykuł 58.

Regulamin

1. Regulamin dołączony do niniejszego układu zawiera zasady:

- i) dotyczące spraw, w odniesieniu do których niniejszy układ wyraźnie odsyła do regulaminu lub wyraźnie stanowi, że są one lub będą przewidziane,
- ii) dotyczące wymogów administracyjnych lub procedury,
- iii) dotyczące szczegółów użytecznych przy wykonywaniu postanowień niniejszego układu.

2.

- a) Zgromadzenie może zmienić regulamin.
- b) Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3), zmiana wymaga trzech czwartych oddanych głosów.

3.

- a) Regulamin określa zasady, które mogą być zmienione:

- i) tylko jednogłośnie lub
 - ii) tylko jeśli żadne Umawiające się Państwo, którego urząd krajowy działa jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań lub Badań Wstępnych, nie zgłosiło sprzeciwu albo gdy organ taki jest organizacją międzyrządową, w przypadkach gdy nie zgłosiło sprzeciwu Umawiające się Państwo - członek tej organizacji, upoważnione w tym zakresie przez inne Państwa członkowskie wchodzące w skład właściwego organu tej organizacji.
 - b) Wyłączenie w przyszłości którejkolwiek z tych zasad ze stosownych wymogów wymaga spełnienia warunków określonych w punkcie a) i) lub odpowiednio a) ii).
 - c) Włączenie w przyszłości którejkolwiek zasady do zasad objętych jednym lub drugim wymogiem zgodnie z punktem a) wymaga jednomyślności.
4. Regulamin przewiduje wydanie przez Dyrektora Generalnego, pod kontrolą Zgromadzenia, instrukcji administracyjnych.
5. W razie niezgodności między postanowieniami układu i regulaminu, bierze się pod uwagę postanowienia układu.

Rozdział VI

SPORY

Artykuł 59.

Spory

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 64 ustępu 5, każdy spór między dwoma lub kilkoma Umawiającymi się Państwami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszego układu lub regulaminu, który nie będzie rozstrzygnięty w drodze rokowań, może być przekazany Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości przez którekolwiek z Państw, których spór dotyczy, w drodze podania zgodnego ze statutem Trybunału, chyba że Państwa te uzgodnią inny sposób rozstrzygnięcia sporu. Umawiające się Państwo, przekazując spór Trybunałowi, informuje o tym fakcie Międzynarodowe Biuro. Międzynarodowe Biuro zawiadomi o tym inne Państwa.

Rozdział VII

REWIZJA I ZMIANA

Artykuł 60.

Rewizja układu

- 1. Niniejszy układ może być okresowo rewidowany przez specjalną konferencję Umawiających się Państw.
 - 2. O zwołaniu konferencji rewizyjnej decyduje Zgromadzenie.
 - 3. Na konferencję rewizyjną dopuszcza się w charakterze obserwatora każdą organizację międzyrządową, wyznaczoną jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań lub Badań Wstępnych.
 - 4. Artykuł 53 ustępy 5, 9 i 11, artykuły 54 i 55 ustępy od 4 do 8 oraz artykuły 56 i 57 mogą być zmienione albo przez konferencję rewizyjną, albo zgodnie z postanowieniami artykułu 61
- Artykuł 61.

Zmiana niektórych postanowień układu

- 1.
 - a) Propozycje zmiany artykułu 53 ustępów 5, 9 i 11, artykułów 54 i 55 ustępów od 4 do 8 oraz artykułów 56 i 57 mogą zgłosić: każde Państwo - członek Zgromadzenia, Komitet Wykonawczy lub Dyrektor Generalny.
 - b) Propozycje te Dyrektor Generalny podaje do wiadomości Umawiającym się Państwom co najmniej sześć miesięcy przed ich rozpatrzeniem przez Zgromadzenie.
- 2.
 - a) Zmiany artykułów wymienionych w ustępie 1 uchwała Zgromadzenie.
 - b) Uchwalenie zmiany wymaga większości trzech czwartych oddanych głosów.
- 3.

- a) Każda zmiana dotycząca artykułów wymienionych w ustępie 1 wchodzi w życie po upływie miesiąca od czasu otrzymania przez Dyrektora Generalnego pisemnych notyfikacji - od trzech czwartych liczby Państw - członków Zgromadzenia, według stanu w chwili uchwalenia zmiany - o jej przyjęciu zgodnie z odpowiednimi procedurami konstytucyjnymi tych Państw.
- b) Każda zmiana wymienionych artykułów w ten sposób przyjęta wiąże wszystkie Państwa - członków Zgromadzenia w czasie wejścia w życie zmiany, pod warunkiem że każda zmiana zwiększająca zobowiązania finansowe Umawiających się Państw wiąże tylko te Państwa, które przez notyfikacje przyjęły taką zmianę.
- c) Każda zmiana przyjęta zgodnie z postanowieniami określonymi w punkcie a) wiąże wszystkie Państwa, które zostały członkami Zgromadzenia po dniu wejścia w życie zmiany, zgodnie z postanowieniami punktu a).

Rozdział VII POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 62.

Strony układu

1. Każde Państwo będące członkiem Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej może zostać stroną niniejszego układu przez:

- i) podpisanie, a następnie złożenie dokumentu ratyfikacyjnego lub
- ii) złożenie dokumentu przystąpienia.

2. Dokument ratyfikacyjny lub dokument przystąpienia składa się Dyrektorowi Generalnemu.

3. Postanowienia artykułu 24 Aktu sztokholmskiego Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej stosuje się do niniejszego układu.

4. Postanowień ustępu 3 nie można w żaden sposób rozumieć tak, że Umawiające się Państwo uznaje lub milcząco akceptuje stan faktyczny dotyczący terytorium, do którego poprzez inne Umawiające się Państwo niniejszy układ ma zastosowanie na mocy wspomnianego ustępu.

Artykuł 63.

Wejście układu w życie

1.

a) Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, niniejszy układ wchodzi w życie trzy miesiące po złożeniu przez osiem Państw dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia, jeżeli co najmniej cztery z tych Państw spełniają którykolwiek z następujących warunków:

- i) liczba zgłoszeń wniesionych w Państwie przekroczyła 40 000, według ostatnich statystyk rocznych ogłoszonych przez Międzynarodowe Biuro;
- ii) obywatele Państwa lub osoby mające w nim miejsce zamieszkania wnieśli co najmniej 1000 zgłoszeń w jednym obcym kraju, według ostatnich statystyk rocznych ogłoszonych przez Międzynarodowe Biuro;
- iii) urząd krajowy Państwa otrzymał co najmniej 10 000 zgłoszeń od obywateli krajów obcych lub osób mających miejsce zamieszkania w krajach obcych, według ostatnich statystyk rocznych, ogłoszonych przez Międzynarodowe Biuro.

b) W rozumieniu niniejszego ustępu określenie „zgłoszenia” nie obejmuje zgłoszeń wzorów użytkowych.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, każde Państwo, które nie zostało stroną niniejszego układu do czasu wejścia tego układu w życie zgodnie z ustępem 1, będzie związane układem po trzech miesiącach od daty złożenia przez to Państwo dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

3. Postanowienia rozdziału II i odpowiednie postanowienia regulaminu dołączonego do niniejszego układu będą miały zastosowanie dopiero od daty, od której trzy państwa spełniające każde z osobna co najmniej jeden z trzech warunków określonych w ustępie 1 zostaną stronami niniejszego układu, bez oświadczenia według artykułu 64 ustęp 1, że nie

uważają się za związane postanowieniami rozdziału II. Data ta nie może być jednak wcześniejsza od daty wejścia w życie, o której mowa w ustępie 1.

Artykuł 64.

Zastrzeżenia

1.

- a) Każde Państwo może oświadczyć, że nie będzie związane postanowieniami rozdziału II.
- b) Państwa składające oświadczenie przewidziane w punkcie a) nie będą związane postanowieniami rozdziału II i odpowiednimi postanowieniami regulaminu.

2.

- a) Każde Państwo, które nie złożyło oświadczenia zgodnie z ustępem 1 punktem a), może oświadczyć, że:
 - i) nie będzie związane postanowieniami artykułu 39 ustępu 1 w odniesieniu do dostarczania kopii zgłoszenia międzynarodowego i jego tłumaczenia (jak przewidziano),
 - ii) zobowiązanie do odroczenia postępowania krajowego, przewidziane w artykule 40, nie uniemożliwia publikacji zgłoszenia międzynarodowego lub jego tłumaczenia przez urząd krajowy tego Państwa albo za pośrednictwem tego urzędu; rozumie się jednak, że nie zwalnia ono danego Państwa z ograniczeń przewidzianych w artykułach 30 i 38.
- b) Państwa, które złożyły takie oświadczenie, będą związane odpowiednio układem.

3.

- a) Każde Państwo może oświadczyć, że w odniesieniu do niego międzynarodowa publikacja zgłoszenia międzynarodowego nie jest wymagana.
- b) Jeżeli z upływem siedemnastu miesięcy od daty pierwszeństwa zgłoszenie międzynarodowe zawiera wyznaczenie tylko takich Państw, które złożyły oświadczenie według punktu a), nie dokonuje się publikacji międzynarodowego zgłoszenia na mocy artykułu 21 ustępu 2.
- c) Jeżeli znajdują zastosowanie postanowienia punktu b), międzynarodowe zgłoszenie będzie mimo to opublikowane przez Międzynarodowe Biuro:
 - i) na żądanie zgłaszającego, zgodnie z regulaminem,
 - ii) jeżeli zgłoszenie krajowe lub patent oparte na zgłoszeniu międzynarodowym zostały opublikowane przez lub w imieniu urzędu krajowego jakiegokolwiek wyznaczonego Państwa, które złożyło oświadczenie stosownie do punktu a), powinno to nastąpić niezwłocznie po wspomnianej publikacji, lecz nie wcześniej niż po upływie osiemnastu miesięcy od daty pierwszeństwa.

4.

- a) Każde Państwo, którego prawo krajowe przewiduje, że dla jego patentów zaliczenie do wcześniejszego stanu techniki następuje od daty wcześniejszej niż data publikacji, lecz jednocześnie prawo to nie uznaje dla celów oznaczania wcześniejszego stanu techniki daty pierwszeństwa zastrzeżonej według Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej za równoznaczną z datą zgłoszenia w tym Państwie, może oświadczyć, że wniesienie poza tym Państwem zgłoszenia międzynarodowego wyznaczającego to Państwo nie jest uważane dla celów oznaczania wcześniejszego stanu techniki za równoznaczne z faktycznym wniesieniem zgłoszenia w tym Państwie.
- b) Każde Państwo, składające oświadczenie wymienione w punkcie a) nie będzie w tym zakresie związane postanowieniami artykułu 11 ustępu 3.
- c) Każde Państwo składające oświadczenie wymienione w punkcie a) powinno jednocześnie podać w formie pisemnej datę, od której - i warunki na których - następuje zaliczenie w tym Państwie do wcześniejszego stanu techniki każdego zgłoszenia międzynarodowego wyznaczającego to Państwo. Oświadczenie to może być w każdym czasie zmienione przez notyfikację złożoną Dyrektorowi Generalnemu.

5. Każde Państwo może oświadczyć, że nie uważa się za związane artykułem 59. W odniesieniu do każdego sporu między Umawiającym się Państwem, które złożyło takie oświadczenie, a innym Umawiającym się Państwem nie stosuje się postanowień artykułu 59.

6.

- a) Każde oświadczenie złożone na podstawie niniejszego artykułu powinno mieć formę pisemną. Może ono być złożone w czasie podpisania niniejszego układu, w czasie składania dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia albo, z wyjątkiem przypadku określonego w ustępie 5, w późniejszym terminie w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego. W przypadku wspomnianej notyfikacji oświadczenie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od dnia, w którym Dyrektor Generalny otrzymał notyfikację i nie stosuje się do zgłoszeń międzynarodowych wniesionych przed upływem wspomnianego okresu sześciomiesięcznego.
- b) Oświadczenie złożone zgodnie z niniejszym artykułem może być w dowolnym terminie wycofane w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego. Wycofanie staje się skuteczne po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym Dyrektor Generalny otrzymał notyfikację i w przypadku wycofania oświadczenia złożonego na podstawie ustępu 3 nie stosuje się do zgłoszeń międzynarodowych wniesionych przed upływem wspomnianego okresu trzymiesięcznego.

7. Do niniejszego układu nie można złożyć innych zastrzeżeń niż przewidziane w ustępach od 1 do 5.

Artykuł 65.

Stopniowe stosowanie

1. Jeżeli umowa zawarta z Międzynarodowym Organem Poszukiwań lub Międzynarodowym Organem Badań Wstępnych przewiduje przejściowo ograniczenie liczby lub rodzaju zgłoszeń międzynarodowych, które ten Organ podejmuje się poddać poszukiwaniom lub badaniu, Zgromadzenie podejmie środki niezbędne do stopniowego stosowania niniejszego układu i regulaminu w odniesieniu do ustalonych kategorii międzynarodowych zgłoszeń. Postanowienie to stosuje się także do wniosków o poszukiwanie typu międzynarodowego, zgodnie z artykułem 15 ustępem 5.

2. Zgromadzenie ustali daty, od których, z zastrzeżeniem postanowienia ustępu 1 mogą być wnoszone międzynarodowe zgłoszenia oraz składane wnioski o międzynarodowe badanie wstępne. Daty te nie mogą być późniejsze niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego układu stosownie do postanowień artykułu 63 ustępu 1 lub odpowiednio po rozpoczęciu stosowania rozdziału II zgodnie z artykułem 63 ustępem 3.

Artykuł 66.

Wypowiedzenie

1. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszy układ w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego.

2. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od dnia, w którym Dyrektor Generalny otrzymał notyfikację. Wypowiedzenie to nie ma wpływu na skutki zgłoszenia międzynarodowego w wypowiadającym Państwie, jeżeli zgłoszenie zostało wniesione i - gdy Państwo składające wypowiedzenie zostało wybrane - wybór został dokonany przed upływem wspomnianego okresu sześciomiesięcznego.

Artykuł 67.

Podpisy i języki

1.

- a) Niniejszy układ został podpisany w jednym egzemplarzu w językach angielskim i francuskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

b) Dyrektor Generalny, po konsultacjach z zainteresowanymi rządami, sporządza oficjalne teksty w językach: niemieckim, japońskim, portugalskim, rosyjskim i hiszpańskim oraz w innych językach, które Zgromadzenie może wskazać.

2. Niniejszy układ pozostaje otwarty do podpisu w Waszyngtonie do dnia 31 grudnia 1970 r.

Artykuł 68.

Funkcje depozytariusza

1. Oryginał niniejszego układu, kiedy już nie będzie otwarty do podpisania, zostaje złożony na przechowanie Dyrektorowi Generalnemu.

2. Dyrektor Generalny przekaze po dwie uwierzytelnione przez siebie kopie niniejszego układu i załączonego do niego regulaminu rządów wszystkich Państw - Stron Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej oraz, na życzenie, rządowi każdego innego Państwa.

3. Dyrektor Generalny dokona rejestracji niniejszego układu w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

4. Dyrektor Generalny przekaze po dwie uwierzytelnione przez siebie kopie każdej zmiany niniejszego układu i regulaminu rządów wszystkich Umawiających się Państw oraz, na życzenie, rządowi każdego innego Państwa.

Artykuł 69.

Notyfikacje

Dyrektor Generalny notyfikuje rządów wszystkich Państw - Stron Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej:

i) złożenie podpisów zgodnie z artykułem 62,

ii) złożenie dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia zgodnie z artykułem 62,

iii) datę wejścia w życie niniejszego układu i datę rozpoczęcia stosowania rozdziału II zgodnie z artykułem 63 ustępem 3;

iv) oświadczenia złożone zgodnie z artykułem 64 ustępami od 1 do 5;

v) wycofanie jakichkolwiek oświadczeń dokonanych zgodnie z artykułem 64 ustępem 6 punktem b);

vi) wypowiedzenia otrzymane zgodnie z artykułem 66;

vii) jakiegokolwiek oświadczenia złożone zgodnie z artykułem 31 ustępem 4.

**WIĘCEJ AKTÓW DOTYCZĄCYCH
WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ I PRZEMYSŁOWEJ oraz
PRAKTYCZNYCH WSKAZÓWEK I PRZYKŁADÓW TWÓRCZOŚCI z tego
ZAKRESU ZNAJDZIESZ NA STRONIE CZYNNEGO POLSKIEGO WYNAŁAZCY,
tu :**

www.kramarz.pl